

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

ufo-nyt

21. årg.
JAN/FEB 1979

1

Abonnement
1979: kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOI's opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklare sig som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet og Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65, 00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOI's Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl.a.:

SUFOI på flyveudstilling	3
FOTA-orientering	5
En famøs UMMO-sag	6
UFO-rapporter, Danmark	14
UFO'er er en realitet	16
Stor-auktion	18
En 100 års fødselsdag	20
Medlemsorientering	23
Grønne objekter over atomkraftværker?	25
Indsamling og bearbejdning af UFO-data, 2. del	26
Nytårsrøret langt herfra	28
Rumfartsnotiser	32
CIA-rapport	35
Kig på himlen	36
Teorier og tanker	37
Bog anmeldelse	40

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOI's formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ans. hav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*, La Courvej 13, 6 2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Ejner Nielsen, Kanalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehøve 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen, Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 81.

SUFOI's SKANDINAVIENKONTAKT:

Carsten Hedegaard Pedersen*, Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 24 32 97

INFORMATIONSAFDELING: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentant for Vestsjælland:

Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOI's ALARMERINGS-CENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland:

Ole Christensen, Hesselødam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen,

Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Jens Henrik Glintborg*, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

SUFOI's DUPLIK: Carsten Jørgensen, Vænget 2, Harrested 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 44 15.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

SUFOI på flyve- udstilling

Ill. 1: SUFOI's stand.

På 75 års dagen for brødrene Wrights første motorflyvning den 17. december 1903 åbnedes i Bella Centret i København en flyveudstilling med det formål at skaffe penge til et kommende flyvemuseum. Bag udstillingen stod »Flyvemuseets Venner«, en kreds af mennesker, som arbejder ihærdigt på at få skaffet sted, midler og materialer til flyvemuseet. Formand for Flyvemuseets Venner er forsvarschefen, general Knud Jørgensen.

I øvrigt var idégrundlaget bag udstillingen at vise flyvning i fortid, nutid og fremtid. Stort set alle grene inden for det store og komplicerede maskineri, som flyvning og luftfart er, var repræsenteret. Man så udstillinger fra SAS og en del af de luftfartsselskaber, som beflyver København, og sågar også fra noget så eksotisk som Air Niugini fra Ny Guinea. Charterselskaberne, almenflyvningen, Flyvehistorisk Forening, flyveklubber m. fl. havde også stande. Københavns Lufthavnsvæsen og Flyveåbnet udstillede naturligvis på et stort areal, som viste mange facetter af deres virke. Den amerikanske ambassade havde fremskaffet en månesten på 107 gram, og den vakte berettiget opsig. Endvidere vises der dagligt film og lysbilleder på udstillingen, der måtte siges at være ret så alsidig.

SUFOI var også repræsenteret med en stand af standardstørrelse, hvilket gav os lejlighed til at vise 6 plancher. Vi havde ikke lejlighed til at bemane standen permanent, fordi vi ikke kunne skaffe tilstrækkeligt med arbejdskraft midt i juletravlheden, hvorfor vi afstod fra at vise lysbilleder samt andre aktiviteter, som krævede opsyn og bemanding. (se ill. 1).

Vor første planche viste udviklingen fra brø-

drene Wright til nutidens jumbojet, samtidig med at den stillede spørgsmålet: »Hvor er vi nået til om 75 år?«, idet vi så viste et billede af et UFO (se ill. 3).

Planche 2 bestod af en række UFO-billeder og stillede spørgsmålet, om de (altså UFOerne) måske allerede flyver rundt her.

3. planche omhandlede observationer foretaget af piloter og andre kompetente mennesker med tilknytning til luftfart.

4. planche var helliget citater om UFOer og UFO-sagen. Det drejede sig om udtalelser fra ledende mennesker, beskæftiget inden for luftfart, flyvning og rumfart.

Planche 5. viste eksempler på nogle af de gåder, som beskæftiger UFOloger, idet vi gjorde opmærksom på, at det var nogle af disse spørgsmål, som SUFOI forsøger at finde en løsning på.

Den 6. og sidste planche var en opfordring til folk om at støtte UFO-forskningen ved at blive medlem af SUFOI.

Som helhed skuffede Flyveudstillingen i Bella Centret vel nok de meget flyveinteresserede, hvorimod »læggfolk« formentlig nok var tilfredse. Udstillingen kørte med et relativt lavt budget, hvorfor der ikke var midler til at skaffe mere end et par rigtige fly frem, hvilket igen betød, at der stort set kun blev vist modeller af fly. Det var synd, for de fleste kommer vel for at se (og røre ved) den rigtige vare.

Endvidere var det meningen, at udstillerne først og fremmest skulle lave oplysende stande og ligesom dæmpe reklametrommerne lidt, men en stor del af de viste stande var mere reklameprægede end egentlig oplysende.

For det tredje var det synd, at udstillerne (el-

ler måske snarere deres reklamefolk?) i høj grad manglede fantasi. Udstillingens motto var som tidligere nævnt »Flyvning i fortid, nutid og fremtid«. Bortset fra SUFOI, som i sin første planche gættede lidt på fremtiden, var der ikke én udstiller, som havde beskæftiget sig dermed. Man skulle da ellers synes, det måtte være sjovt at gætte på, hvor Tjæreborg-rejserne vil gå til om 75 år, om man kunne tage på weekend i en jordomkredsende rumstation o. l., og med hvilken type luftfartøjer fremtidens flyvepassagerer vil blive transporteret. Forsvarschefen nævnte i sin velkomsttale, »at udstillingen viste en del om fortiden, en masse om nutiden og lidt om fremtiden«, – og det »lidt om fremtiden« var altså SUFOIs.

Et højdepunkt for SUFOI blev aftenen på åbningsdagen, hvor der blev afholdt Jubilæumsfest med efterfølgende Flyverbal. Udstillingens protektor, Hans Kongelige Højhed prins Henrik foretog den officielle åbning af udstillingen. Forinden ønskede prinsen at se udstillingen, og han besøgte ca. en tredjedel af standene. SUFOI havde den glæde, at prinsen, ledsaget af forsvarschefen, aflagde vor stand et besøg. Prinsen viste sin interesse gennem adskillige

Ill. 3: »Startplanchen«.

spørgsmål om emnet. SUFOIs formand, Flemming Ahrenkiel, overrakte prinsen en smukt indbundet årgang af UFO-NYT (1978). Prinsen takkede og udtrykte håb om, at der var mange illustrationer og billeder deri, »idet hans drenge var meget interesserede«. (se ill. 2).

Ill. 2: Fra venstre ses forsvarschefen, general Knud Jørgensen, redaktør Paul Westphal, Hans Kongelige Højhed Prinsen, SUFOI's nuværende og tidligere formand Flemming Ahrenkiel og Erling Jensen.

På trods af juletravlhed og forrygende dårligt vejr nogle af dagene nåede mere end 15.000 mennesker at se udstillingen. På vor stand blev udleveret flere tusinde brochurer, og vi fik vist flaget endnu en gang. For Skandinavisk UFO Information blev udstillingen en positiv oplevelse, og vi vil også fremover søge at deltage i lignende arrangementer. /ej

UFO-UDSTILLING I AALBORG

Se SUFOIs jubilæumsudstilling i »HUSET«, Hasserisgade, Aalborg, fra den 5. februar til og med den 22. februar!

GRATIS ADGANG!

Kom og se den store planche-udstilling! Oplev lysbilled-serien med UFO-fotos fra hele verden! Se SUFOIs nye UFO-detektor blive demonstreret og m.m. . . !

ÅBNINGSTIDER:

Mandag, onsdag, torsdag, fredag: 13-18
Tirsdag: Lukket
Lørdag: 13-17
Søndag: 13-18

Parkering: indkørsel ad Skt. Jørgensgade.
Bus-linje 3 og 5 standser ved »HUSET«.

- OG OFFENTLIGT UFO-FOREDRAK!!

Fredag den 23. februar
Kl. 20.00

på Folkets Hus, Nørresundby

Kom og hør sidste nyt om UFO-sagen og se de bedste lysbilleder!

Foredragsholder: SUFOIs tidligere formand oberstløjtnant, civilingeniør Frank Pedersen!

EKSTRA!! - EKSTRA!! - EKSTRA!!
Se også ægte *filmoptagelser* af UFOer!

ENTRÉ kr. 15,-
(SUFOI medlemspris kr. 10,-)

Gå ikke glip af dette arrangement - kom i god tid! Dørene åbnes kl. 19.30!!

Fine P-forhold! Bus-linje 1 - 6 - 9 - 10 og 11 standser ved Torvet!
Indgang fra Gågaden (Vestergade)!

FOTA-orientering

bliver denne gang kun en beskeden omtale af, hvad afdelingen har beskæftiget sig med siden sidst.

De to hovedprojekter, der er ofret mest tid på, er dels produktionstilrettelægnings af detektoren - dels opbygning af modtagesiden på spingsstationen.

Når dette læses, er vi forhåbentlig i fuld gang med at levere detektorer. For imidlertid at få størst muligt udbytte af de opstillede detektorer, er det meningen at hvert enkelt eksemplar skal ledsages af nogle papirer - for det første en udførlig brugsvejledning til imødegåelse af fejlalarmeringer - for det andet et rapportskema hvorpå man kan specificere eventuelle andre elektromagnetiske fænomener (E-M effekter) - her tænkes især på radio- og TV-forstyrrelser, strømsvigt, stoppede ure e.t.c.

Samtidig vil det være praktisk, om vi fra start af har lidt føling med, hvor i landet de opstillede detektorer befinder sig; dette vil gøre det nemmere at plote ind på kort - men det vil også kunne sige os noget om, hvorvidt *alle* detektorer på en given strækning har registreret noget. Hvis ikke - er det da en detektorfejl, eller kan vi eventuelt drage andre konklusioner?

Ovenstående giver selvsagt anledning til noget papirusseri, der også »bare lige« skal gøres!

På spingsstationen er det især det mekaniske arbejde på modtagesiden, der har krævet tid. De forskellige enheder - båndoptager, strimmelskriver, strømforsyninger o.s.v. - er for tiden ved at blive sammenbygget i et laboratoriestel (19" Laboratory Rack). Ved fra start af at indrette os med moduler, der passer med international standard, forbedres mulighederne for et evt. senere samarbejde ud over landets grænser. Den ny VHF-modtager, der skal erstatte den gamle »Dyrlægestation«, er også på beddingen. Alt i alt satser vi på i marts at kunne starte en tre måneders testperiode med spingsstationen. De indhøstede erfaringer skal så udnyttes ved opbygningen af de efterfølgende stationer.

Som nævnt i sidste nr. skulle der holdes et møde med Niels Sarnov, hvor vi drøftede linierne for det tekniske samarbejde. Dette møde har nu været afholdt i Vejle, Niels optrådte som den fuldendte vært for os, og hele mødet forløb i en særdeles positiv atmosfære - der blev både givet og modtaget mange gode impulser af teknisk art; men herom senere, når det endelige mødereferat foreligger.

Desværre kommer vi jo ikke udenom, at ligegyldigt hvor mange gode ideer der fødes, så er det i sidste instans ØKONOMIEN, der bestemmer, hvilke der skal føres ud i livet! B.Aa.

Per Andersen:

HAVES: EN FAMØS UMMO-SAG!

SØGES: EN NORSK EKSPEDITION!

I UFO-NYT nummer 5/78, s. 197-200 bragte vi et af de seneste indlæg i debatten omkring den komplicerede UMMO-sag. Artiklen var skrevet af Antonio Ribera, som er en af eksperterne i UMMO-sagen, men også andre har arbejdet med sagen og dannet sig en mening om denne. Jeg vil her bringe nogle kommentarer til UMMO-sagen, fremsat af Per Borgiaard og Gordon W. Creighton.

Per Borgiaard er jo efterhånden verdensberømt i Danmark for sine mange kronikker m.m. om aspekterne i UFO-sagen i Danmark og i udlandet. Han har følgende kommentarer til, hvilke muligheder der er for forklaring af UMMO-sagen (1):

»Der forekommer mig at være tre muligheder, og jeg skal nævne dem i den rækkefølge, de forekommer mig mest sandsynlige.

A) Der er tale om et fupnummer, som Ribera og Creighton også antyder muligheden for. De er inde på muligheden af, at det er et psykologisk/sociologisk eksperiment for at konstatere, hvordan folk i givet fald ville reagere på et eventuelt besøg af ikke-jordiske intelligenser. Forsøget skulle i så fald være iscenesat af CIA eller en lignende organisation.

For denne teori taler, at mysteriet tilsyneladende har kostet sin ophavsmand betydelige summer, hvis det virkelig er fup. Men der melder sig straks den indvending, at hvis det er tilfældet, er man ikke gået særligt konstruktivt til værks ved at koncentrere sin opmærksomhed om UFOloger - altså

folk, som på forhånd måtte antages at være positive over for muligheden af besøg fra rummet. Så vidt jeg har forstået, er det især UFO-folk, der er blevet plaget af undermineres breve og telefonopringninger.

Til forsvar for teorien om, at det er et psykologisk/sociologisk eksperiment udført af CIA eller en anden stor organisation, kunne dog anføres følgende teori: Måske er formålet slet ikke primært at undersøge sagen, men at skaffe sig et fremtidigt våben mod tallerken-hysteriet. Lad os sige, at der bliver en amerikansk UFO-bølge å la 1954-bølgen i Frankrig, og folk derovre begynder at blive opskræmte. Så vil det være mægtigt, hvis Pentagon kan stå frem og sige: »Jamen kære venner, det er jo sludder alt sammen, folk lader sig bare narre, og vi kan bevise det, for vi har selv gennemført UMMO-eksperimentet i Spanien, der var fup fra ende til anden, men masser af mennesker hoppede på den . . . «

B) Der er tale om et fupnummer iværksat af et eller flere mennesker, der formentlig tilhører UFO-kredse, og som har startet mystikken som en spøg eller et forsøg for at se,

hvordan en myte udvikler sig inden for UFO-kredse. Tanken er jo nærliggende. Jeg har selv overvejet, hvor let det ville være at starte en myte og så se, hvordan den udviklede sig. Jeg har ikke gjort det, og jeg vil ikke tilråde nogen at gøre det - af den simple grund, at den i løbet af 0,5 ville være uden for al kontrol. Det ville være umuligt at dementere den igen. Om man så skreg sig blå i hovedet om, at historien bare var gas, ville den alligevel vandre videre og måske komme tilbage fra udlandet, iklædt en dragt af sandsynlighed, måske endda forsynet med stednavne og navne på vidner. Det er set før i UFO-gåden, der i øvrigt i forvejen er så sprængfyldt med myter og vandrehistorier, at det ville være en forbrydelse at forøge forvirringen.

TO TING taler imod begge ovenstående teorier om fup: Valderas-UFOet og det sydfynske ditto. Hvad det første angår, kan hele observationen - trods Riberas undersøgelser - være et fupnummer (2). Det er ikke utænkeligt, hvis der virkelig stod en organisation med næsten ubegrænsede midler bagved. Selve billederne siger ikke en brik - herhjemme har Jorma Viita jo demonstreret, hvor let det er at lave tilsyneladende ægte UFO-billeder.

- C) Den tredje mulighed er, at ummo-brevene virkelig stammer fra andre end jordmennesker, at Valderas-landingen er sand nok, og at det famøse fynske UFO virkelig bar ummitternes mærke.

Jeg tvivler stærkt på denne mulighed, men hvis vi antager den er sand, vil jeg alligevel ikke tage ummitternes breve og telefonbudskaber efter deres pålydende værdi, simpelt hen fordi de ikke forklarer de tidsmæssigt tidligere observationer, og fordi de generelt synes at have til formål at skabe mere mystik i stedet for at rydde op i mystikken. Der er noget forrygende ulogisk i, at disse væsener på den ene side skulle kende os godt nok til at kunne udgive sig for jordfolk og slippe godt fra det - og så samtidig være tåbelige nok til at vælge den mest amatøragtige måde at kundgøre deres tilstedeværelse på Jorden. Deres argumentation forekommer mig på visse punkter imbecil, bl. a. når de på den ene side

hævder, at de ikke vil påvirke udviklingen på Jorden og på den anden side hævdes at have præsenteret sære maskiner og tegninger til maskiner og givet andre videnskabelige oplysninger. På den måde kan de jo ikke undgå at påvirke udviklingen . . .

Hvis UMMO-mysteriet er ægte, vil jeg - med en let omskrivning af Adamskis Get Acquainted Programme (3) - betegne det som et led i International Get Confused Programme (4).

Om dette Get Confused Programme vir-

UMMO-SAGEN

Ummo-mysteriet er en omfattende og kompliceret sag, som hovedsagelig udspiller sig i Spanien. Følgende skitserer kort de mest centrale hændelser i denne sag:

I 1965 begyndte nogle underlige breve mærket med tegnet)+(at dukke op. Brevskriverne påstod, at de stammede fra planeten Ummo ved stjernen Wolf 424. Disse breve blev sendt til en gruppe i Spanien på 22 personer, deriblandt Antonio Ribera, Rafael Farriols og Fernando Sesma. Meddelelserne indeholdt blandt andet oplysninger om planeten Ummo, Ummo-samfundet og meget mere.

Et af brevene påstod, at folk fra Ummo havde landet her på Jorden i 1950. Ummitterne havde opdaget Jorden via nogle signaler, de påstod var udsendt fra et norsk skib i 1934. Endvidere blev der i dette brev påstået, at 6 ummitter blev ladet tilbage på Jorden, da ummitterne vendte tilbage til Ummo.

I 1967 blev der tilsyneladende observeret og fotograferet et objekt ved San José de Valderas. Det fotograferede objekt bar det kendte ummo-mærke)+(, og blandt andet dette knyttede observationen sammen med Ummo-sagen. I bogen »UFOS I FOKUS« kan man læse nærmere om disse fotos, som der nu er rejst tvivl om.

Hvorvidt Ummo-sagen er et fupnummer er stadig ikke helt afklaret, og sagen ruller videre - bl. a. via artikler . . .

PA

kelig eksisterer, tør jeg ikke sige. Men en hel del tyder på det. Hvis det gør, har det i hvert fald i rigt mål opfyldt sin hensigt: Vi aner ikke, om forvirringen er skabt af vore egne fejlobservationer og ønskedrømme med venlig hjælp fra vor underbevidsthed, om den er bevidst fremkaldt af en eller anden jordisk organisation eller fraktion, om den er lavet efter mål af intelligens-væsener fra andre planeter, eller om forvirringen spredes af en ikke-menneskelig, jordisk faktor – det være sig onde ånder, som arkitekt Hjerup i Odense mener, Jacques Vallee's folk fra Magonia (feer, alfer, trolde) eller noget helt syvende.

Men det er sådan set også revnende ligegyldigt på UFO-studiets nuværende stadium, for selv om vi vidste, hvilken forklaring der var den rigtige, kunne vi ikke bevise den. Så uanset årsagen er det der er behov for almindelig sund sans – common sense – sund skepsis og en udbygget grundforskning i problemet. . . ikke mindst det sidste.«

Så vidt de vise ord om UMMO-mysteriet fra Per Bogaard, som til sidst knyttede mysteriet sammen med UFO-fænomenet som helhed.

En anden person der har beskæftiget sig med UMMO-sagen er englænderen Gordon W. Creighton, der er konsulent for FSR, tidligere Flying Saucer Review (engelsk tidsskrift der helliger sig UFO-fænomenet). Hans holdning til UMMO-sagen kommer helt klart til udtryk i det følgende (5):

»Grunden til at jeg oversatte og publicerede UMMO-sagen (6) VAR IKKE AT JEG »TROEDE« PÅ DEN! JEG TROR IKKE PÅ ET ENESTE ORD SOM ER BLEVET MEDDELT!

For eksempel var der i UMMO-meddelelserne en reference til »et spørgsmål fra Mr. Theodore T. Polk fra Pittsburgh (USA) angående motivet for vores ankomst på jeres planet.« (FSR Vol. 20, Nr. 4, side 23) (7). Nu regner jeg med du ved, at visse mennesker i USA på et tidspunkt prøvede at finde denne Mr. Theodore T. Polk. Og det lykkedes for dem: *Jeg har set brevet indeholdende deres rapport om Mr. Polk.* Og hvad har Mr. Polk at sige til det hele? Han siger simpelt hen, at han aldrig har hørt om, nogensinde haft noget at gøre med sådan-

ne folk, eller nogensinde skrevet til dem og stillet et spørgsmål!

Du ser altså, hvilken nonsens det hele er.«

Gordon Creighton er altså ikke i tvivl om, at hele sagen er en form for fupnummer, og sin holdning bygger han blandt andet på konkrete undersøgelser af oplysninger, ummitterne selv har givet. Dette er en af måderne, man kan undersøge en sådan sag på, nemlig ved at lede efter noget forholdsvis konkret i de budskaber, der kommer fra »de fremmede«, og så foretage en dyberegående undersøgelse af disse konkrete oplysninger. Det er også præcis de principper, jeg har brugt i min personlige undersøgelse af UMMO-mysteriet.

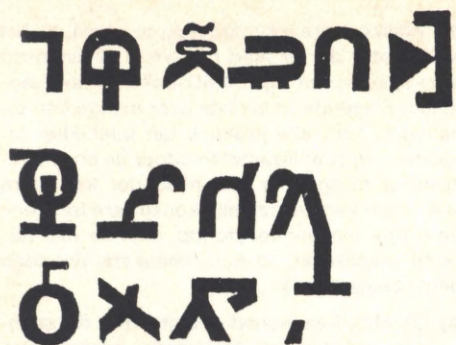
Da jeg i 1976 læste en artikel-serie om UMMO-sagen, hæftede jeg mig især ved følgende passus (8):

»I det jordiske år 1950 (marts) landede vi (ummitterne, p.a.) på denne OOOYAA (kolde stjerner). Omkring to år (jordår) tidligere havde vi opfanget et svagt signal med en frekvens på 413,44 Megahertz, som vi ikke kunne dechiffrere. Det var blevet sendt ud omkring år 1934.

(Senere identificerede vi radiosignalet. Det var blevet sendt ud fra et norsk skib på højde med New Foundland som led i visse eksperimenter udført af norske videnskabsmænd vedrørende brugen af høje frekvenser med kommunikation over store afstande ved ionosfærisk tilbagekastning. Signalet blev udsendt mellem den 5. og 7. februar 1934).

1934 er således et historisk årstal i forbindelsen mellem Jorden og UMMO. Vi har fotokopier af de radiogrammer, der blev udsendt. (Visse af vore brødre i Tyskland sikrede sig dem. De tog til Bergen i Norge med dette formål).«

Her er da et virkeligt konkret spor at gå efter. En norsk ekspedition der mellem den 5. og 7. februar 1934 lå ved New Foundland og udførte videnskabelige forsøg med radio-bølger. At slå ned på denne detalje rummer flere virkelig gode fordele. For det første er den norske ekspedition vital for hele UMMO-sagen, idet den jo skabte den påståede første kontakt mellem mennesket og ummitterne. For det andet er der overhovedet ingen direkte forbindelse mellem

Skrifttegn fra et påstået billede leveret af ummitterne

den påståede norske ekspedition og UMMO-mysteriet – formålet med ekspeditionen var selvfølgelig *ikke* at udsende radiosignaler beregnet for fremmede intelligensvæsener. Og endelig er der jo tydelige forbindelser, omend ikke til Danmark, så i hvert fald til Skandinavi-
en.

Jeg syntes, at det ville være en væsentlig ting i debatten om den famøse sag, om man kunne opspore den norske ekspedition – så dette eftersøgningsarbejde gav jeg mig straks i kast med.

De første tanker man gør sig, er naturligvis om ekspeditionen kunne være en mere berømt ekspedition, så den ville være optaget i mere almindelige værker om videnskabelige undersøgelser. En granskning af diverse værker gav dog overhovedet ikke noget spor, men dette kunne jo være, fordi jeg ikke selv har nogen faglig kompetence på dette område. Jeg gav derfor spørgsmålet videre til nogle historiestuderende (som led i historie-studiet lærer man at opstøve sådanne oplysninger), men heller ikke disse kunne komme med noget spor. Konklusion: Hvis den norske ekspedition har eksisteret, har det i hvert fald ikke drejet sig om en særlig »berømt« ekspedition.

Det næste skridt på stigen måtte vel være at henvende sig til nogle bibliotekarer, så jeg sendte et forklarende brev til Statsbiblioteket i Århus, hvori jeg bad om at få opsporet den omtalte ekspedition – hvis muligt. De svarede (9):

»Som svar på Deres brev vedrørende for-
søg med radiosignaler fra et norsk skib må

vi desværre meddele, at vi ikke har kunnet finde noget om denne sag. Muligvis kan det have interesse for Dem, at vi har forskellige bøger til udlån, hvori tilbagekastning fra jonsfæren er omtalt. Jeg nævner følgende:

Picquenard, A: Radio wave propagation. 1974.

Landmark, B.: Meteorological and astronomical influences on radio wave propagation, 1963.«

Behøver jeg at skrive, at disse bøger heller ikke bragte mig et skridt videre? Tilsvarende forespørgsel hos Danmarks Tekniske Bibliotek gav samme negative resultat. Det syntes nu ikke muligt at komme videre af denne vej, så jeg besluttede at prøve noget andet end danske biblioteker.

Det mest naturlige var jo så at fortsætte eftersøgningen i Norge – eftersom det jo var en norsk ekspedition. I første omgang skrev jeg til Universitetet i Bergen, Historisk Institut (husk at sagen også havde relationer til Bergen), igen for at få bekræftelse på ekspeditionens eksistens og i givet fald få yderligere oplysninger om forsøgenes art.

Det var imidlertid ikke fra Historisk Institut, jeg fik svar, men derimod fra Universitetet i Bergen, Geofysisk Institut. De svarede (10):

»Fra Historisk Institutt har jeg fått over-
sendt Deres brev angående radioutsendelse 5-7. februar 1934. Jeg har forsøkt å finne opplysninger som kan være til hjelp, men uten resultat. Det er sannsynlig at Geofysisk Institutt kan ha vært medvirkende i eksperimentet, men jeg har ikke funnet at noe er publisert om emnet, hverken i tidsskrifter eller i instituttets årsberetning.

En mulig løsning kunne være om De henvendte Dem til Dr. Olaf Devik, Rektorhaugen 11, Oslo 8, som er den som best kjenner til geofysikkens historie i Norge og som på den tiden spilte en sentral rolle på en række områder.«

Selvfølgelig fulgte jeg dette spor op og henvendte mig til Dr. Olaf Devik, stadigvæk bare for at få en eller anden bekræftelse på, at den i UMMO-meddelelserne omtalte norske ekspedition overhovedet havde eksisteret. Imidlertid modtog jeg et svar fra Olaf Devik, hvori han meddelte, at han havde sendt mit brev videre til udviklingsdirektør Nic. Knudtson fra det norske

Teledirektorats utviklingsafdeling (11). Et stykke tid senere rykkede jeg Nic. Knudtzon for svar på brevet og han skrev da (12):

»Jeg har i dag på ny gjort henvendelser til de aktuelle kontakter innen vår administrasjon, men det er stadig ikke fremkommet noe nytt. Jeg beklager derfor meget at jeg ikke kan hjelpe Dem.«

Hermed endte også dette spor – igen med negativt resultat. Jeg begynte etterhånden at tvivle på, at der overhovedet hadde vært noen norsk ekspedisjon i februar 1934. Imidlertid oppgav jeg ikke så lett, og jeg kunne øjne endnu en mulighet for at kunne opspore ekspedisjonen.

Der måtte være en mulighet for, at »Hovedkomiteen for Norsk Forskning« kunne støve nogle opplysninger frem, hvis ekspedisjonen hadde eksisteret, idet man der måtte have kontroll med store dele af den norske forskning. En henvendelse dertil gav følgende resultat (13):

»Vi har forelagt saken for de vitenskapelige miljøer som kunne tenkes å vite noe og for Televerkets forskningsavdeling. Det har imidlertid ikke lyktes å komme fram til noe konkret resultat. De sakkynndige mener at den oppgitte frekvens ikke kan være riktig (14). Det måtte eventuelt være kilohertz, ikke megahertz.«

Endvidere blev jeg igen henvist til Teledirektoratet, men denne gang blot til en anden afdeling. På en henvendelse svarede Teledirektoratet denne gang (15):

»Vi har forelagt henvendelsen for aktuelle fagkontor i Teledirektoratet, men desverre kan vi ikke hjelpe Dem i det videre arbeid med å undersøke omstendigheter omkring UMMO-saken.

Etter de opplysninger vi har innhentet har ikke Televerket i Norge hatt noen befatning med hendelser som kan settes i forbindelse med nevnte sak.

Vi beklager derfor at vi ikke er i stand til å hjelpe Dem.«

Dette sidste spor endte altså, ligesom alle de andre spor, negativt. Tilsynelatende er der ingen norske instanser der kender noget som helst til den norske videnskabelige undersøgelse i 1934.

Inden jeg går videre med overvejelserne, ville

det måske være fornuftigt lige at se på, hvilke muligheter der er med hensyn til eksistensen af ekspedisjonen og UMMO-dokumentets ægtheit. Følgende er en liste over mulige kombinationer, som alle praktisk talt udelukker hinanden, og som tilsammen udgør de eneste realistiske muligheder for, hvad der kan være sket (man kan selvfølgelig konstruere forskellige »syge« begivenhedsforløb, men de ville være så urealistiske, at kun fanatikere ville tage dem i betragtning):

- A) UMMO-dokumentet er ægte, dvs. det stammer virkelig fra fremmede intelligenser. Den norske ekspedisjon eksisterer virkelig, og materialer herom er helt eller delvis offentliggjort.
- B) UMMO-dokumentet er ægte. Den norske ekspedisjon findes virkelig, men er totalt mørklagt for offentligheden.
- C) UMMO-dokumentet er ægte, men ekspedisjonen eksisterer ikke. Hvis denne mulighet er riktig, betyder det at ummitterne måske har løjet over for os.
- D) UMMO-dokumentet er ægte. Den norske ekspedisjon eksisterer virkelig og opplysninger om den er helt eller delvis offentliggjort. Der er tale om en oversætter/afskriftsfejl, således at de oppgivne data ikke er sande. Der kan f. eks. være tale om forkert årstal.
- E) UMMO-dokumentet er falsk, dvs. stammer ikke fra fremmede intelligenser. Den norske ekspedisjon findes ikke.

Mulighet A) vil jeg udelukke med det samme. De mange negative kontakter til danske og norske instanser viser tydeligvis, at hvis den norske ekspedisjon virkelig har eksisteret, har den ikke på nogen måte vært offentliggjort.

Så er der selvfølgelig den mulighet, at ekspedisjonen har vært totalt mørklagt, og at det er af den grund, jeg ikke har kunnet efterspore den. Men så må vi huske på, at man i UMMO-dokumentet kan læse, at ummitterne selv tog til Bergen for at sikre sig de radiogrammer, der var blevet udsendt fra det norske skib. Hvordan kunne ummitterne opspore ekspedisjonen, hvis den er totalt mørklagt? Dette synes ikke særlig sandsynligt.

Ligeledes er det også vanskelig til se, hvorfor der overhovedet skulle være nogen grund til at holde undersøgelser af en sådan art hemme-

lige – for ikke at tale om, hvorfor de skulle være blevet hemmeligholdt i mere end 45 år efter at begivenhederne fandt sted! Vi kan altså med god samvittighed udelukke mulighed B).

Den næste mulighed er, at ummitterne fuldt bevidst har løjet for os; det er slet ikke gennem en norsk ekspedition de er kommet i kontakt med jord-menneskene (mulighed C). Dette kunne eventuelt være et led i det »Get Confused Programme«, som Per Borggaard omtaler i citatet tidligere i denne artikel.

På mig virker det yderst mærkeligt, hvis ummitterne skulle prøve på at drive gæk med os ved at sende os falske oplysninger. Hvorfor skulle de gøre det? Hvorfor have alt det besvær med at komme til Jorden og med at kontakte os – og så bare fortælle os den ene usandhed efter den anden? Det er svært at se nogen grund.

Specielt, hvorfor skulle de give os falske oplysninger om, hvordan de første gang opnåede kontakt med Jorden? En af grundene kunne være, at de ville skjule den egentlige måde, de fandt ud af vores eksistens på, måske fordi den faktiske kontakt indeholder farlige elementer for f. eks. visse regeringer.

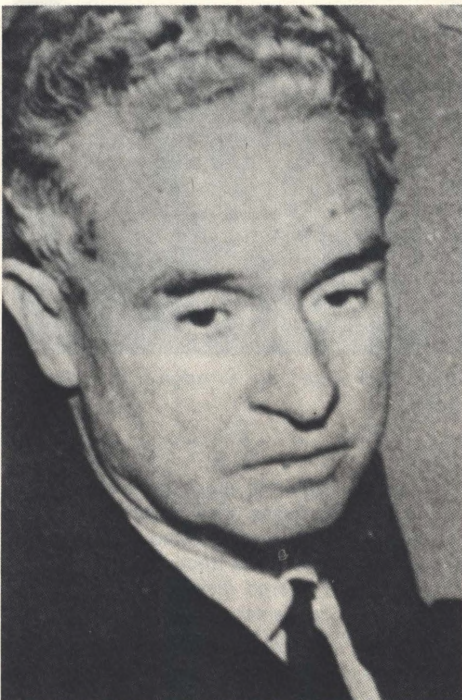
På den anden side kan man ikke komme uden om, at dele af UFO-fænomenet til tider virker så absurd, at det måske alligevel kan være rimeligt at antage, at fremmede intelligenser driver gæk med os.

Men selv om vi altså ikke helt kan udelukke, at ummitterne bevidst har givet os falske oplysninger om de norske videnskabelige undersøgelser, finder jeg det i hvert fald noget usandsynligt. Og under alle omstændigheder ville det være praktisk talt umuligt at bevise noget sådant, så jeg vil nu gå videre til næste mulighed.

Mulighed D) indebærer, at der eventuelt kunne være tale om en oversættelsesfejl eller afskriftsfejl et sted mellem originalkilden og den udgave jeg her i artiklen har citeret. Måske er årstallet slet ikke 1934, men et helt andet, og dette kunne så give anledning til, at ekspeditionen ikke har kunnet efterspores.

For at kontrollere dette må man søge tilbage til den oprindelige kilde, og man starter selvfølgelig med at søge tilbage fra det sted, hvor man selv har hentet informationerne. Det citat omhandlende den norske ekspedition der er bragt her i artiklen stammer fra et dansk UFO-tidsskrift (16). Den danske artikel er en oversættelse af en artikel-serie, der har været bragt i det engelske UFO-tidsskrift FSR (17) i en over-

sættelse af Gordon Creighton. Denne artikel-serie er så igen en oversættelse af en spansk artikel skrevet af Antonio Ribera (18). Men hvor har Ribera så sine informationer fra? Ja, da jeg ikke er i besiddelse af den oprindelige spanske udgave af artiklen kan jeg ikke være 100% sikker på dette, men alt tyder på, at han har hentet dem fra en af de eneste bøger der findes om UMMO-sagen: UMMO, Otro Planeta Habitado af Fernando Sesma (19).

Fernando Sesma

Det viser sig nemlig, at i hvert fald den passage fra et UMMO-dokument, der er citeret i denne artikel, er en direkte oversættelse af en passage i Sesma's bog. Selv ikke-spanske kyndige vil kunne overbevise sig om dette ved at læse følgende korte citat og sammenligne det med det tilsvarende danske citat her i artiklen (20):

»Posteriormente hemos identificado la señal radioeléctrica como emitida desde un

En af de få bøger, der er udgivet om UMMO-sagen

navio noruego a la altura de Terranova, en unas experiencias desarrolladas por científicos de esta nacionalidad, tendentes al empleo de elevadas frecuencias en comunicaciones a larga distancia por reflexion ionoesferica. La senal fue emitida entre los dias 5 y 7 de febrero de 1934.»

Tydeligvis er både årstallet og datoen korrekt oversat, og det viser sig, at resten også er oversat korrekt gennem de mange led. Vi må derfor udelukke, at mulighed D) er den sandfærdige forklaring af problemet med den norske ekspedition. Dette selvfølgelig forudsat at Fernando Sesma har skrevet oplysningerne korrekt af fra de originale dokumenter. (Jeg antager at Sesma har informationerne til sin bog fra de originale UMMO-dokumenter, idet disse på et tidspunkt var i hans besiddelse). Jeg mener dog, at der kun er en minimal risiko for, at Sesma har overført de oplysninger, der har betydning, forkert fra dokumenterne.

Så står vi altså tilbage med mulighed E), nemlig at sagen omkring de norske undersøgelser og UMMO-dokumentet, hvori disse er nævnt, er en eller anden form for fupnummer (eller at der er tale om en af de spinkle alternative muligheder, der er nævnt i det foregående). Tager man så andre undersøgelser omkring UMMO-mysteriet i betragtning (f. eks. computer-analyserne af Valderas-fotografierne) finder jeg, at den mest sandsynlige forklaring på problemet med den norske ekspedition er, at der virkelig er tale om et fupnummer! Personligt er jeg ikke i tvivl om, at det faktisk er et eller andet »nummer«; men dette kan selvfølgelig ikke videnskabeligt bevises ved hjælp af de her anførte kommentarer.

Men det skal dog bemærkes, at selv om vi nu antager, at det dokument, hvori de norske videnskabelige undersøgelser optræder, er falsk, medfører dette ikke automatisk, at UMMO-sagen i sin helhed er et stort svindelnummer. UMMO-sagen er nemlig meget omfattende og kompliceret. Den har udløbere i utallige lande (også i Danmark!) og der er efterhånden et utal af personer impliceret i den.

Jeg har ikke med denne artikel haft til hensigt at bevise, at hele UMMO-sagen er et falskneri iscenesat af jordiske mennesker (selv om jeg gerne ville); jeg har blot villet sandsynliggøre, at den lille del af UMMO-mysteriet, der er analyseret her, er et fupnummer. Jeg mener, dette er gjort i en rimelig udstrækning. Jeg har dermed tilføjet endnu et indicium til den store stabel af indicier, der efterhånden hober sig op, og som sandsynliggør sagens falske karakter.

Det spørgsmål, der til stadighed melder sig, er, om der alligevel skulle være en kerne af sandhed i UMMO-sagen. Selv om jeg absolut ikke er overbevist om dette, tror jeg, at kun fortsatte analyser af sagens mange aspekter kan klarlægge dette.

Noter:

- (1) Personlig korrespondance.
- (2) Angående Valderas-UFOet se UFO-NYT, nummer 1, 1978. Her bliver Valderas-fotografierne tilsyneladende afsløret som et fupnummer.
- (3) Kan oversættes med »Tilvænningsprogram«.
- (4) Kan oversættes med »International Forvirrings-program«.

- (5) Personlig korrespondance.
- (6) Gordon Creighton oversatte en artikelserie om UMMO-sagen fra spansk til engelsk. Denne serie blev bragt i FSR vol. 20 nr. 4 og 5, vol. 21 nr. 1, 2, 3 og 4.
- (7) Se også UFO KONTAKT 1976, nummer 2, side 41.
- (8) Se UFO KONTAKT 1976, nummer 2, side 41.
- (9) Personlig korrespondance.
- (10) Personlig korrespondance.
- (11) Svarer til det danske Post & Telegrafvæsen.
- (12) Personlig korrespondance.
- (13) Personlig korrespondance.
- (14) Frekvensen der er tale om, er 413,44 Megahertz, som er omtalt i reference nr. 8.
- (15) Personlig korrespondance.
- (16) Se UFO KONTAKT, 1976, nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6.
- (17) Se FSR, vol. 20 nr. 4 og 5, vol. 21 nr. 1, 2, 3 og 4.
- (18) Hvor den spanske artikel har været bragt, er mig ikke i øjeblikket bekendt.
- (19) Fernando Sesma: Otro Planeta Habitado. S. A. Editorial Graficas Espejo, Madrid, 1967. Denne bog foreligger kun på spansk, og er totalt udsolgt i Spanien. Først efter et halvt års brevskriveri til Spanien lykkedes det mig endelig at fremskaffe et brugt eksemplar!
- (20) Fernando Sesma: Otro Planeta Habitado, side 85.

Nærkontakt i Polen:

Fra vor kontakt i Polen - George Wielunski - har vi modtaget følgende oversatte klip fra den polske avis KURIER POLSKI, dateret 6. juni 1978:

Den 17. maj 1978 ved 8-tiden om morgenen i en lille by ca. 60 km fra Lublin var en 71-årig bondemand på vej gennem et skovområde med sin hestevogn, da han pludselig fik øje på to mærkværdige »væsener« i sorte uniformer, der lignede den dragt en frømand anvender. Deres dragter sluttede tæt til kroppen. Deres hoveder havde øjne »å la kinesere« og grønne ansigter. Når de bevægede sig, skete det i hop, og deres tale var uarticulerede lyde. Bondemanden fortalte, at de inviterede ham ind i deres fartøj, der svævede et stykke over jorden.

Det var et mærkeligt fartøj - det lignede en bus mht. dets form og dimensioner. Da han var kommet om bord i fartøjet, blev han undersøgt med et instrument, der mindede ham om et røntgenapparat. Bondemanden så også en slags gennemsigtig føde, som væsenerne øjensynligt spiste. Han blev opfordret til selv at smage det, men afslog.

Da han kom tilbage til sin hest og vogn, kørte han tilbage til landsbyen og fortalte om sin

oplevelse. En del mennesker tog af sted for evt. at få et glimt af fartøjet og væsenerne, men de fandt ikke andet end nogle mærkelige firkantede aftryk i jorden - som fra firkantede fødder på den mudrede overflade. På hvedemarken var der spor, som havde nogen gået der.

På samme tidspunkt blev en anden af landsbyens beboere alarmeret af sin søn, der blev ved med at fortælle, at der var et fly, der svævede over kornmagasinet. Før det lykkedes hende at komme ud af huset, fløj »flyet« af sted, og hun hørte kun en frygtelig støj, der fik huset til at ryste.

George Wielunski fortæller videre: Avisen nævner hverken navn på vidnet eller landsbyen. Jeg ringede avisen op, men de nægtede at give yderligere oplysninger. Det ovenstående er de data, der var i avisartiklen.

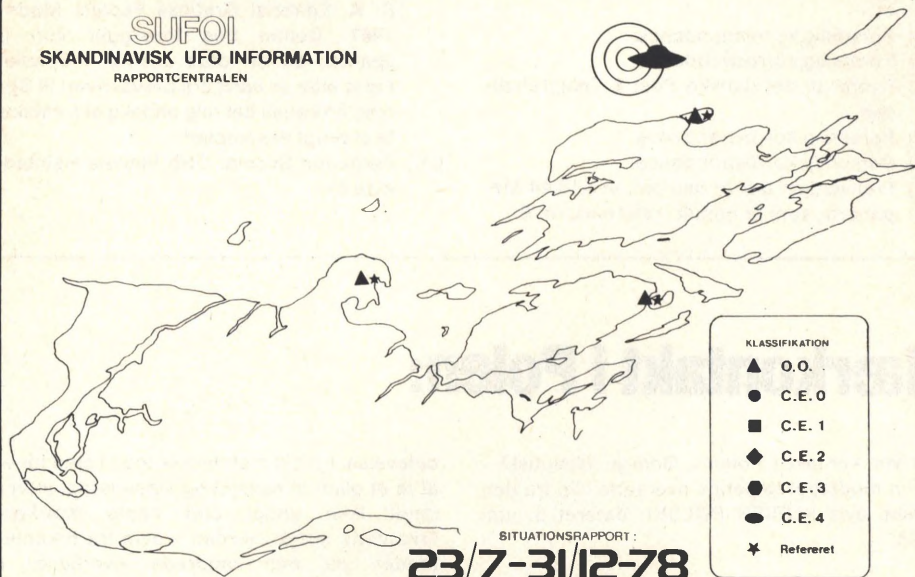
Avisen skrev yderligere, at »UFOloger« undersøgte tilfældet og vurderede det til at være ægte. Men den nævner ikke, hvem disse UFOloger var, og nægtede som nævnt at give yderligere oplysninger. Artiklen var signeret /kate/ og overskriften var »Ladewanie UFO ped Lublinem?« eller »En UFO landing nær Lublin«.

/F.I.A.

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
RAPPORTCENTRALEN

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobervation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4: Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter - Nærobervation.

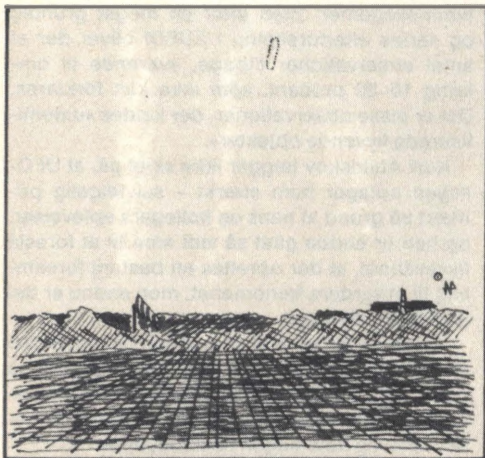
Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Juni måned 1977, kl. 11.00 - 10 min. O.O.
Nørager 8430 Tirstrup
SØ Opadgående - 45°

I rapporten fortæller observatøren:

Vi, min kone og jeg, kom kørende ad vejen fra Nørager mod syd, da vi så en lysende genstand stående stille over lufthavnsområdet, nok over normal stor flyvehøjde, men slet ikke solhøjde. Cirka 2 km længere fremme standsede vi bilen og steg ud af vognen for at iagttage den aflange genstand, der i størrelse var som man tænker sig en alen lang og mere end en arm tyk, selv i den afstand; formen var dog ligesom udvisket. Objektet bevægede sig i mindre hop, og det var ligesom objektet ved disse hop blev mere udvisket; der blev ligesom en tåge stående efter objektet, i omkring 5 sekunder, når det foretog de små hop. I 10 minutter stod vi og så på objektet og så det forsvinde ud i rummet.

Af yderligere oplysninger skal nævnes, at objektets farve var hvidlig med meget svagt rødtligt skær, »som en glødende fakkelt«. Lyset var stærkt uden at være blændende.

Observatørerne er bosiddende tæt ved Tirstrup Lufthavn og har således et rimeligt kendskab til fly.

Den pågældende dag var der SAS-afgange kl. 8:00 og kl. 12:25 fra Tirstrup.

De opgivne data tyder ikke på, at det observerede var et startende fly, idet stigningen var langt stejlere end et fly's.

20. august 1978, kl. 13.00 - 35 min. O.O.
Røde Mellemvej, 2300 Kbh. S
NØ - 75°

Her fortæller observatøren:

Jeg lå ned på drømmesengen og læste, da jeg over kanten af bogen fik øje på omkring 200 måger, der kredsede lydløst omkring over os. Det gav en underlig uhyggestemning, fordi vi er vant til, at de skriger, når de flyver i flok. Langt, meget langt over dem så jeg en lysende lysprik, og jeg tænkte, at et jettfly kan det ikke være, idet der ikke var nogen kondensstribe; der var kun den lysende prik.

Objektet, der var mere lysende end den blå himmel og var nålehovedstort, blinkede 2 gange, inden det forsvandt.

Vejret den pågældende dag var lyst, klart og vindstille.

2. oktober 1978 kl. 01.05 - 10 sek. O.O.
5700 Svendborg
NØ - SV 45°

Rapportøren, der i ca. 10 sekunder så 20-25 lysende prikker i kileformation, fortæller følgende:

Jeg skulle netop til at gå i seng og ville først kigge lidt på den klare nattehimmel gennem tagvinduet, da jeg pludselig fik øje på en lysende sky, der hurtigt nærmede sig. Da »skyen« få sekunder senere var lige over mig, bemærkede jeg, at der i det lysende felt befandt sig en formation af klare hvide objekter på størrelse med stjerner.

Skyen forsvandt over en nærliggende husblok. HP

Fredagsmøder i Ungdommens Hus i Roskilde indtil april 1979

fredag d. 26. januar
fredag d. 23. februar
fredag d. 30. marts

UFO'er er en realitet – Jeg har set flere gennem 25 år

VORDINGBORG – Så De udsendelsen i aftes i fjernsynet om UFOer – og er De stadig skeptisk? Det er lederen af Flyvestation Aunø, oberstløjtnant Kurt Abildskov ikke: – Jeg har selv set dem i flere tilfælde under mine flyvninger og kan helt sikkert sige – UFO'er ER en realitet.

Det er ikke første gang Kurt Abildskov delagtiggør andre i sit syn på UFO-spørgsmålet – af mange betragtet som dette århundredes måske største uløste mysterium.

Kurt Abildskov benyttes flittigt som foredragsholder, hvor han beretter om UFO-fænomenet og sin tid i Flyvevåbnets Havari-kommission, men med diplomatisk fingerspidsfornemmelse har Kurt Abildskov ikke tidligere udtalt sig offentligt om sit syn på UFO-fænomenet gennem nyhedsmedierne – og det skyldes hans specielle situation, som højtstående officer i flyvevåbnet.

Han ønsker hverken at skade den seriøse UFO-forskning eller sit gode forhold til flyvevåbnet, der er vel vidende om hans syn på fænomenet, med udtalelser, der vil kunne udlægges forkert.

Kurt Abildskov observerede første gang et UFO under en øvelse i 1952 og har siden med mellemrum under sine flyvninger set UFOer. Tættest på var Kurt Abildskov, da han under en natflyvning observerede et UFO på kun 400-500 meters afstand.

– I første omgang føles det ikke meget forskelligt fra, hvis det havde været et andet fly, man havde set. Men senere, når man taler med andre om det, eller tænker nærmere over oplevelsen, så føles det meget stærkt, siger Kurt Abildskov.

Flyvestation Aunø modtager mange henvendelser fra beboere i Sydsjælland, der har set et eller andet. – Vi hjælper som regel folk med at skaffe kontakt til Skandinavisk UFO Information – SUFOI – så der kan blive udarbejdet en rapport over observationen, siger Kurt Abildskov.

De fleste UFO-observationer på disse kanter drejer sig om lysende objekter, hvor lyset kan

stamme fra satellitter, fly, planeter og andre himmellegemer, men efter en meget grundig og seriøs efterforskning i SUFOI bliver der et antal observationer tilbage, svarende til omkring 10-20 procent, som ikke kan forklares. Det er disse observationer, der kaldes »uidentificerede flyvende objekter«.

Kurt Abildskov lægger ikke skjul på, at UFO-sagen optager ham stærkt – selvfølgelig primært på grund af hans og kollegers oplevelser, og han er endda gået så vidt som til at foreslå flyvevåbnet, at der oprettes en bastant forsamling til at vurdere fænomenet, men endnu er det ikke blevet til noget.

– Men det er bare et spørgsmål om tid, inden man bliver nødt til at tage UFO-sagen seriøst på officielt plan, siger Kurt Abildskov, der karakteriserer holdningen indenfor flyvevåbnet til fænomenet lig holdningen i befolkningen:

1. Der er dem, som har set UFOer.
2. De som ikke har set, men tror på fænomenet.
3. Dem, der hverken har set, hørt eller tror.

En værnepligtig fra Flyvestation Aunø har i øjeblikket et fotografi, taget under en demonstrationsflyvning, til nærmere undersøgelse i SUFOI.

Da filmen blev fremkaldt viste det sig nemlig, at der foruden flyene også var et lysende »objekt« på filmen.

Ingen så noget visuelt under demonstrationsflyvningen, så man ved ikke – før filmen er nærmere undersøgt – om det eventuelt blot er

en refleks, en fejl i filmen eller noget helt andet.

nis

NÆSTVED TIDENDE

7. september 1978

Undersøgelserne af det nævnte foto er endnu ikke tilendebragt, men vi håber i løbet af kort tid at kunne fortælle mere herom i UFO-NYT.

red.

(Oversættelse af notiits i Ivestija for den 24.9.1977)

»Vandmand« over USSR

Uforklarligt naturfænomen

PETROSAVODSK. Byens indbyggere har været vidne til et usædvanligt naturfænomen. Den 20. september omkring klokken fire om morgenen viste der sig pludseligt på den mørke himmelhvælving en klart lysende, vældig »stjerne«, der i en pulserende rytme sendte strålebunder af lys ned på Jorden. »Stjernen« bevægede sig langsomt i retning mod Petrosavodsk, og da den var inde over byen, fladede den ud og antog form som en gøle eller vandmand. Hængende højt oppe på himlen overdyssede den byen med talrige ganske tynde lysstråler, der faldt som styrtregn.

Efter nogen tids forløb standsede lysregnen. »Vandmanden« ændrede form til en lys halvcirkel og begyndte igen at bevæge sig i retning mod Onega-søen, hvor horisonten lå hyllet i grå

skyer. I dette skydække dannede der sig derpå en halv-rund bred rønde, der var lysende rød i midten og hvid langs kanterne. Fænomenet blev ifølge øjenvidners beretninger stående på himlen i 10-12 minutter.

Direktøren for det hydrometeorologiske observatorium i Petrosavodsk, Jurij Gromov, udtaler til TASS's korrespondent, at ingen af medarbejderne ved den meteorologiske tjeneste i Karelen nogen sinde har set eller hørt om tilsvarende naturfænomener. Hvad der har fremkaldt dette fænomen, og hvad det egentlig var der skete, er en gåde, for hverken den pågældende nat eller i nogen af de foregående mange døgn har nogen af vejrmedestationerne registreret nogen som helst afvigelse fra de normale atmosfæriske forhold.

N. Milov,

TASS-korrespondent
Petrosavodsk

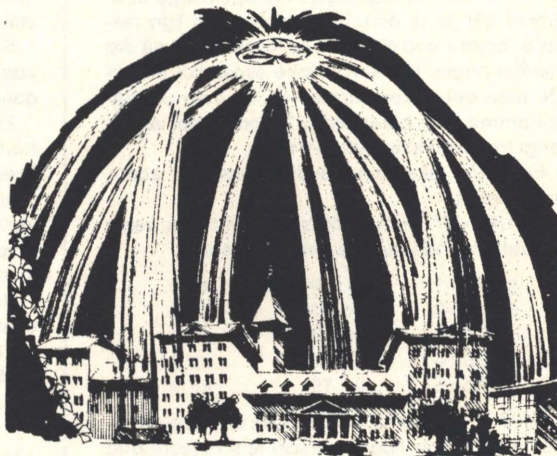
Неопознанное явление природы

ПЕТРОЗАВОДСК. Жители города явились свидетелями необычного явления природы. 20 сентября около четырех часов утра на темном небосклоне вдруг ярко вспыхнула огромная «звезда», импульсивно посылавшая на Землю снопы света. Эта «звезда» медленно двигалась к Петрозаводску и, распластавшись над ним в виде медузы, повисла, осыпая город множеством тончайших лучевых струй, которые производили впечатление проливного дождя.

Через некоторое время лучевое свечение кончилось. «Медуза» обернулась ярким полукругом и озобила виже...

← Udsnit af originalnotitsen fra Ivestija.

Det amerikanske »National Enquirer«, der d. 1.8.78 havde en længere artikel om Petrosavodsk-observationen (den tik ikke for lidt!), bragte også denne tegning med teksten: VANDMANDSFORMET UFO: »En kunstners opfattelse – baseret på øjenvidners tegninger – viser strømme af lys, der lavede huller i vinduesruder og brosten.«

STORAUKTION

Nu har De mulighed for at supplere Deres samling af UFO-NYT, eller for at begynde en ny samling, hvis De er nyt medlem. Under oprydninger i lagre og på pulterkamre er der dukket en del ældre, sjældne numre af bladet op, og det er lykkedes os at samle mange hele årgange og en stor mængde enkeltnumre.

Alle disse blade skal nu bortauktioneres, og pengene skal gå til SUFOIs storstilede indsamling til den EDB/Tekniske fond. Som nævnt tidligere har vi sat os for at nå et beløb på 20.000 kr. hurtigst muligt, så vi kan få gang i opbygning af sporingsstationer, databehandling af rapporter og de mange andre projekter, som skal sikre en længe savnet grundig bearbejdning af UFO-fænomenet i Danmark. Ved at deltage i auktionen kan De således slå to fluer med eet smæk.

De kan skaffe Dem manglende numre af bladet og dermed godt læsestof, og De kan bidrage til den EDB/Tekniske fond.

Auktionen foregår på følgende måde:

De sender et kort eller brev mærket *auktion* til

Ole J. Knudsen
Vestre Ringgade 208, 5 tv.
DK-8000 Århus C

I brevet skal De tydeligt anføre, hvad De byder på, og hvor meget De vil byde. For hvert emne, De byder på skal der afgives to forskellige bud. Emnet går så til den, hvis højeste bud lige netop er højere end alle andres laveste bud på det samme emne. Det kan måske synes lidt indviklet, men det virker udmærket, og man undgår at komme til at betale en pris som ligger alt for langt fra, hvad alle andre vil byde.

Følgende eksempel skulle illustrere auktionsforløbet:

På UFO-NYT juni 1959 kunne der f. eks. være afgivet følgende bud fra fem personer:

person 1	kr. 20	kr. 5
person 2	kr. 10	kr. 8
person 3	kr. 8	kr. 5
person 4	kr. 9	kr. 7
person 5	kr. 15	kr. 9

Kr. 9 er højeste bud blandt de lave, og umiddelbart derover ligger person to's højeste bud

på kr. 10, så dette bliver prisen. Køber vedkommende så ikke andet modtager han bladet og en opkrævning på 10 + 8 kr.

Jeg kan nævne, at enkeltnumre plejer at kunne sælges for imellem 5 og 25 kroner pr. stk., alt efter sjældenhed, mens hele årgange koster imellem 30 og 100 kr. Disse priser kan selvfølgelig skubbes noget i vejret, hvis interessen for auktionen er stor, og vi opfordrer til ikke at være sparsommelige med buddene, i den gode sags tjeneste.

For at spare porto giver vi kun besked til den, som køber det pågældende emne. Vi sender bladet eller bladene pr. postopkrævning, og vi beregner 8 kroner oven i enhver forsendelse til dækning af porto og opkrævningsgebyr.

Følgende udbydes til auktion (stjerne* efter betegnelsen betyder, at vi har mere end eet af det pågældende emne. I så fald beregner vi pri-

PILOT SÅ UFO OG FORSVANDT

I UFO-NYT 6/1978 fortalte vi på bagsiden om en ung pilots forsvinden ved Australiens den 21. oktober 1978.

Piloten havde i forvejen over radioen rapporteret, at han blev generet af et uidentificeret flyvende objekt.

Samtalen med kontrollårnet varede i 6 minutter. Pludselig hørtes støj over radioen, hvorefter kontakten forsvandt. Selv en meget intensiv eftersøgning i området har endnu intet spor givet af hverken pilot eller fly.

Som vi lovede læserne, har vi sat en yderligere undersøgelse af denne sag i gang.

Fra Det Australiske Transportministerium har vi bl. a. modtaget et 4 sider langt brev med ministeriets redegørelse for hændelsen. Yderligere har vi fået en udskrift af den radiosamtale, piloten førte med kontrollårnet i Melbourne, inden han forsvandt.

Begge disse dokumenter er for tiden til oversættelse og vil i fuld udstrækning blive bragt i **næste nr. af UFO-NYT. (Nr. 2/1979)**

OH

sen for det første sæt og lader første køber udgå, beregner prisen for andet sæt osv.):

Gaveidé eller begyndelsen til en komplet samling for det nye medlem:

årgang 1969-1977 (9 årgange)* sælges kun samlet

Hele årgange:

1967	1968	1970
1971*	1972	1973*
1974	1975*	1976

Enkeltnumre:

1959: juni

1960: januar*, februar*, marts*, april, maj*, juni*, juli, august, sept*, nov, dec*.

1961: maj*, juli*, nov, dec*.

1962: januar*, februar*, marts, april*, maj*, juni*, juli*, august*, sept, oktober.

1965: nr. 1, nr. 6.

1966: nr. 1, nr. 4.

1967: nr. 4, nr. 5*, nr. 6*.

1968: nr. 3, nr. 7, nr. 8.

1969: nr. 1, nr. 2, nr. 3*, nr. 4, nr. 5*, nr. 6, nr. 7*.

1970: nr. 1*.

1972: nr. 2, nr. 3, nr. 4*, nr. 5.

1973: nr. 3*.

1975: nr. 4, nr. 5*, nr. 6.

1976: nr. 2, nr. 4.

1977: nr. 1, nr. 2, nr. 3*.

Specialiteter:

UFO-NYT prøvenummer, udgivet 1968. Teknisk studiehæfte (af Frank Petersen). Der udkom 12 numre i 1960-'61, og af disse kan vi tilbyde: april*, maj*, juni*, juli*, august*, september*.

(Der skal bydes på bladene enkeltvis).

NASA OG UFO'ERNE

Vi er nu klar med den nyeste udgave af den redegørelse, der udsendes af den amerikanske rumfartsstyrelse NASA i Washington, når interesserede henvender sig med spørgsmål om UFO-fænomener.

NASAs redegørelse vil i sin helhed blive bragt i næste nr. af UFO-NYT.

OH

Teknisk Studiehæfte - en sjældenhed. Nu enkelte eksemplarer på auktion!

Vi håber, De har fået lyst til at deltage i auktionen. Buddene skal være indsendt inden 15. marts, men gør det hellere i dag, så De ikke glemmer det. Det ville jo være ærgerligt at gå glip af lige netop de numre, De mangler!

OJK.

4 UFO-foredrag i H.O.F.

(Hovedstadens Oplysnings Forbund)

Købmagergade 26, København K.

SUFOLs formand, civiling.

Flemming Ahrenkiel

giver en grundig orientering

ledsaget af lysbilleder m.m.

Mandage kl. 19.00:

5/2, 12/2, 19/2 og 26/2.

Pris for hele serien kr. 35,-

(pensionister og arbejdsledige kr. 15,-).

Tilmelding til H.O.F.

PHILIPPE HALSMAN: Portrait of Albert Einstein, 1947

I anledning af af en 100 års fødselsdag

af
Ole J. Knudsen

Det er ofte ret tilfældigt, hvad der gør en person kendt. Da Albert Einstein således modtog Nobelprisen i fysik for året 1921 var det for en afhandling fra 1905 om teorien for den fotoelektriske effekt, men det, man i dag umiddelbart forbinder med navnet Einstein er Relativitetsteorien. Også den blev fremlagt i 1905 i det tyske *Annalen der Physik* under titlen »om elektrodynamikken hos legemer i bevægelse«. Det var lykkedes for Einstein at sammenfatte en hel del problemer og resultater fra andre af tidens fysikere, og med sin store intuition og sit store kendskab til den teoretiske fysik skabte han et helt nyt verdensbillede.

Relativitetsteorien, eller »Den specielle relativitetsteori«, som det faktisk drejer sig om, mød-

te meget stærk modstand fra andre fysikere, og det tog mange år, før teorien blev accepteret i vide kredse, hvilket er helt normalt og også ønskværdigt, hvis det ikke overdrives. Det som især gør det svært at acceptere Relativitetsteorien er, at man tvinges til at bryde med vante forestillinger. Som Einstein selv sagde, så er ligningerne i sig selv ikke særlig svære eller uforståelige.

Den specielle relativitetsteori bygger på nogle få grundantagelser:

- 1) At lyset i det tomme rum altid bevæger sig med samme hastighed.
- 2) At de fysiske love er ens i alle inertialsystemer, det vil sige alle steder i universet som ikke accelereres i forhold til hinanden.

3) At fysikken opfører sig, som vi er vant til, når blot hastighederne er små sammenlignet med lyshastigheden.

Ud fra disse tre antagelser kan man altså udelede alle de mærkelige resultater, som vi kommer til om et øjeblik. Først skal vi se lidt på, hvad antagelserne betyder.

Forestil Dem, at De kan måle hastigheden af en lysstråle, som udsendes fremad fra et tog, som passerer Dem med meget stor hastighed, og at De selv står stille, og måler hastigheden af en lysstråle fra en lommelygte som De holder i hånden. Umiddelbart ville man så forvente at de to hastigheder var forskellige, nemlig at lysstrålen fra toget bevægede sig med den samme hastighed som den fra lommelygten, plus togets hastighed i forhold til Dem. Sådan er det bare ikke! De to hastigheder er helt ens. Man kan ikke »forstå« det, fordi det strider imod vore hverdags erfaringer, men verden er nu engang sådan indrettet, og denne mærkværdighed, som altså er indholdet af antagelse 1) kan let eftervises eksperimentelt.

Antagelse 2) betyder, at vi kan forvente at møde de samme fysiske grundprincipper overalt i Universet, og at for eksempel astronomer ikke risikerer at komme i udføre, når de anvender jordisk viden på fremmede stjernesystemer – forudsat altså at betingelsen om den jævne hastighed, eller, hvad der er det samme, den manglende indbyrdes acceleration overholdes.

Grunden til, at de relativistiske effekter virker så fremmede på os, er, at de er meget små ved de hastigheder, som er almindelige i vores dagligdag, eller ved de målenøjagtigheder, vi er vant til at bruge. Når det direkte er opstillet som et fundamentalt krav til en teori, som skal beskrive vores omverden, at den stemmer overens med vore daglige erfaringer, er grunden jo indlysende nok. Man kunne sagtens udtænke et fysisk/matematisk system, som ikke førte til de love og effekter, som kendes fra hverdagen, men dels ville et sådant system være urimelig besværligt at arbejde med, og dels er det ulige nemmere at arbejde videre med en naturbeskrivelse, når man kan bruge analogier fra dagligdagen. Derfor er »*korrespondensprincippet*«, som betingelse 3) kaldes, indbygget i den specielle relativitetsteori. Antagelse 2) kaldes i øvrigt også »*det specielle relativitetsprincip*«.

Nu vil jeg bede læseren om at være overbærende. Resultaterne af relativitetsteorien er som nævnt helt uvante, men ud fra ovennævnte tre

antagelser kan man altså regne sig frem til formler og fysiske forhold, som kan eftervises eksperimentelt, og som derfor er så »sande« som noget kan være i denne verden. Det er meget almindeligt at sige, at der kun er en håndfuld mennesker, som forstår relativitetsteorien, men det er, som Einstein selv sagde, noget vrøvl. Ligningerne er i sig selv ganske simple, så alle, som har bare en smule matematisk baggrund, kan følge regningerne – og ingen mennesker kan (endnu?) »forstå« resultaterne; blot acceptere dem!

Står man for eksempel og iagttager en stang, som passerer forbi én, er stangen underkastet Lorentzforkortning, det vil sige at den er kortere i bevægelsesretningen, jo større hastighed, den har. Den samme effekt gør sig gældende for rumfang: Jo hurtigere en spand bevæger sig i forhold til en observatør, jo mindre rummer den! En anden pudsighed ved de relativistiske effekter er, at man kan »se om hjørner«. En forbigående terning, som ved ringe hastighed vender en flade til, vil ved store hastigheder se ud til at være drejet, så den vender kanten til. Disse effekter ses som nævnt først tydeligt ved hastigheder sammenlignelige med lysets. Ved en hastighed på 10% af lysets vil en stang, som i hvile er 1 m, være 0,994987 m, og for at blive forkortet til det halve kræves en forblivningshastighed på knap 259.808 km pr. sekund, eller 86% af lyshastigheden.

Også tiden ændrer sig som en konsekvens af relativiteten. For en iagttager i hvile ser det ud, som om et forbipasserende ur går langsommere end iagttagerens, og for eksempel biologiske processer vil også gå langsommere.

Tænker vi nu tilbage på vores forudsætning 2), ser vi, at de fysiske love er ens i alle inertialsystemer, og en målestok eller et ur, som passerer os med jævn hastighed, er netop et sådant inertialsystem. Er der så ikke noget galt? Tilsyneladende er der jo en slags »skrumplingslov«, som virker i målestokkens system! Men nej, ingen grund til panik. Hopper vi nemlig (i tankerne) over i målestokkens eller urets hvilesystem, det vil sige vi bytter om på iagttageren og det iagttagne, ja så viser ligningerne os, at det nu er målestokke og ure i vores oprindelige system, som »viser galt« – den specielle relativitetsteori er reversibel, siger man, og dermed er forudsætning 2) sikret: der er ingen forskel på to inertialsystemer.

Panikken kommer nu nok ind i billedet allige-

vell! I 1916 offentliggjorde Einstein nemlig sin *Almene Relativitetsteori*, og i den ser han på, hvad der sker i ikke-inertialsystemer, altså når et af systemerne (eller begge) er udsat for kraftpåvirkninger, accelerationer. Så mister man pludselig det reversible i ligningerne, og det fører blandt andet til det berømte tvillingeparadox: Lad den ene tvilling blive på Jorden og lad den anden deltage i en rejse ud i rummet, lad os sige til vores nabomælkevej Andromeda-galaksen. Hvis rumskibet er i stand til den halve vej at accelerere med 1 g, det vil sige en kraft svarende til størrelsen af Jordens tyngdekraft, og bremse med samme kraft på den sidste halvdel af turen, så vil rejsen tur-retur tage 56 år for astronauten, men desværre for ham vil Jorden, og dermed hans hjemmeføding af en tvillingebror være blevet omkring 4 mill. år ældre. Tænk igen på at dette ikke er noget, som kan »forstås« – det nævnte eksperiment har ikke været foretaget (endnu!), men eksperimenter i mindre målestok bekræfter teorien.

Den almene relativitetsteori er blevet stærkt videreudviklet, og man er endnu ikke klar over alle dens konsekvenser – en af dem er i øvrigt forudsigelsen af, at Sorte Huller kan eksistere – men en af konsekvenserne af den specielle teori er i hvert fald gået op for de fleste mennesker: Sammenhængen imellem masse og energi, udtrykt ved den berømte ligning $E = mc^2$ eller sagt på en anden måde: stof og energi er fundamentalt set det samme, og kunne man frigøre det fulde energiindhold i stoffet, stod enorme energiresourcer til vores rådighed, på godt og ondt. Ved atomspaltninger, som de foregår i kernereaktorer og atombomber, og ved atomsammensmeltninger, som de foregår i Solen og i brintbomber, udvikles kun en lille smule af denne iboende energi.

Einsteins store sorg på fysikkens område var, at han ikke var dygtig nok til matematik, hvilket man så kan fortælle sine børn, når lektierne plager. Det resulterede efter hans egen mening i, at han aldrig fik færdiggjort sit storstilede alderdomsprojekt: opstilling af Den forenede Feltteori, en teori som skulle forene vore begreber om stof, elektricitet og tyngdekraft i ét simpelt ligningssæt. En sådan teori er endnu ikke fremkommet. Én af forklaringerne på hans manglende succes på området er nok, at han til sin død ikke ville anerkende den anden store

gren af fysikken, som fremstod i begyndelsen af århundredet: Kvantefysikken. Denne del af fysikken behandler de mindste stofdeles opførelse ved hjælp af statistiske betragtninger, og det var netop dér, Einsteins hovedindvending lå: »Gud spiller ikke terninger med Universet!« som han sagde. Hans efterfølgere har søgt at kombinere de to nyskabelser med nogen succes til det, som for øjeblikket står som det mest avancerede og u håndterlige i den teoretiske fysik: Den relativistiske kvantemekanik.

Einstein opnåede den sjældne ting for en fysiker at blive verdenskendt i sin levetid, og dette har været en forbandelse for ham, enspændt som han var. I al den omtale, som utvivlsomt kommer i anledning af hundredeåret for hans fødsel den 14. marts 1879, må man ikke glemme, at han hele livet »talte Roma midt imod«, i skolen imod prøjserdisciplinen, som jødisk professor i Berlin i 30'erne imod nazismens ondskab, og hele sit liv var han pacifist og en varm fortaler for afrustning; ikke nedrustning, som han anså for politikerens latterlige aftaler om kun at måtte dolke hinanden med knive af en vis forud aftalt længde. Mange betegnede Einstein som naiv drømmer, og han opnåede den »lykke« at blive ildeset for sine meninger på begge sider af jerntæppet. Læser man hans breve og artikler, kan man ikke undgå at opdage en skuffet mand, som trods alt appellerer til det bedste i menneskene, og som selv handler af et ærligt og rent hjerte.

OJK

Læs mere om emnerne i:

Einstein og Infeld: Det Moderne Verdensbilledet.

Einstein: Perspektiver og udsyn.

Peter Michelmores: Einstein.

Fortæl venner og bekendte om UFO-NYT

Jo flere abonnenter vi får, des mere UFO-forskning kan vi få i gang herhjemme.

Alt SUFOI's arbejde afhænger af frivillig, ulønnet indsats.

Medlems-orientering

Under denne overskrift bringes stof af mere foreningspræget karakter. Læserne vil regelmæssigt blive underrettet om SUFOIs virke, om foreningens daglige gøremål og initiativer. Læserbreve vil blive optaget, så vidt pladsen rækker. Adressen er: UFO-NYT, Medlemsorientering, postbox 6, 2820 Gentofte.

MEDLEMSNUMMER

De har sandsynligvis *ikke* medlemsnummer 135. Det er normalt, at dette nummer befinder sig sammen med navnet bag på bladet. Der er imidlertid tale om et kodenummer, som blot benyttes af postvæsenet. SUFOIs medlemsnumre har vist ingen læsere praktisk brug for. De bruges udelukkende til internt regnskab.

Det kan give os problemer, når et af vore læsere blot underskriver sig som »medlem nr. 135«. Vi aner faktisk ikke, hvem der er tale om. Altså brug venligst navn og adresse, når De skriver til os.

ADRESSEFORANDRING

Hver tiende læser af bladet skifter adresse én gang årligt! Det volder os normalt ikke problemer, men et par enkelte undtagelser skal lige nævnes:

- Vi véd ikke automatisk, at De er flyttet, medmindre De oplyser postvæsenet om, *at De modtager UFO-NYT.*
- Når De genbestiller bladet for et nyt kalenderår, bedes De benytte det tilsendte girokort, *selv om adressen altså ikke længere er korrekt.* Blot skal De rette den gamle adresse til den nye. Hvis De blot sender et nyt girokort, som De har fået på posthuset, vil vi komme til at have Dem opført 2 steder i vort kartotek.
- Det giver os naturligvis vanskeligheder, når en læser blot oplyser den nye adresse! Vi kan

jo ikke se, hvilken gammel adresse der skal slettes.

Kort sagt: Skriv til SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte i god tid vedrørende flytninger, tak!

KUVERTSERVICE

Kun få er klar over, at vi har en »kuvertservice« for dem, som ønsker det. Det går ud på, at UFO-NYT tilsendes i lukket kuvert i stedet for uden kuvert (som jo er det almindeligste). Vi har forhørt os om behovet for at få bladet sendt i kuvert. Mange ønskede det, for at bladet skulle nå ubeskadiget frem. Vi har naturligvis lidt ekstra udgifter og arbejde ved en sådan ordning. Derfor tager vi 10 kr. i gebyr pr. år herfor.

Ønsker De »kuvertservice« i 1979, kan De bestille det ved at sende 10 kr. - ud over den »ordinære« abonnementspris, der fortsat er på kun kr. 65,00 - til giro: 9 11 77 25, postbox 6, 2820 Gentofte. Mærk talonen »Kuvertservice«.

MEDARBEJDER SØGES!

SUFOI mangler hårdt en person, der har adgang til en hulkort-hullemaskine, og som vil hjælpe os med at hulle diverse hulkort.

Er der blandt UFO-NYT's læsere en person med lyst og energi til dette arbejde? Den eneste betingelse er, at De har rådighed over en hulkort-hullemaskine med kode 29. Hulkort og materialer tilsendes fra SUFOI.

Henvendelse:

SUFOI,
postbox 6,
2820 Gentofte.

ORLOV I RAPPORTCENTRALEN

Carsten H. Pedersen har fået orlov fra Rapportcentralen grundet flytning og jobskifte. Bemærk derfor adresse- og telefonændringen på omslagets side 2. Carsten fortsætter dog med den daglige kontakt til Skandinavien.

Som afløser på Rapportcentralen fungerer: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge; tlf. 03 - 65 57 95.

Vedrørende observations-meldinger kan man som sædvanlig kontakte områdelederen, hvor man bor. Husk ligeledes Alarmcentralen!

fortsættes

ALARMCENTRALEN

Alarmcentralen (tlf: 06 - 19 88 90) modtager meldinger om UFOer, som er set inden for de sidste par timer. Ring helst *straks*, når et formodet UFO er i området.

Meningen med denne central er at få vidner ud til observationen så hurtigt, det kan lade sig gøre. Netop de manglende vidner har svækket troværdigheden af mange interessante rapporter. - Hav altid Alarmcentralens nummer på Dem!

PJECER - PRØVENUMRE

De kan altid bestille et rimeligt antal pjecer hos os. Pjecerne oplyser om SUFOI og UFO-NYT. Vi er naturligvis interesserede i at få flere læsere, og det kan De hjælpe med til. Kender De nogen, som gerne vil høre mere om sagen, så bestil pjecer hos os. - Det samme gælder prøve-numre på bladet. Kontakt os på tlf.: 02 - 57 07 36, eller postbox 6, 2820 Gentofte.

LOKALE DISKUSSIONS-GRUPPER?

SUFOI bliver jævnligt spurgt, om der findes mindre grupper rundt omkring, som holder møder om UFO-problemet. Mange af vore områdededere (se side 2) har mindre grupper, som mødes jævnligt i denne forbindelse, men derudover er der kun få muligheder. Vi vil dog gerne hjælpe interesserede til at finde sammen. Det gøres lettest ved, at man sender os navn og adresse på den eller de personer, der ønsker at starte et sådant foretagende.

Vi har således fået en opfordring fra: Johan Otto Gertsen, Ahrenkildesallé 20, 2300 København S. Tlf: 01 - 97 03 08. Hr. Gertsen vil gerne høre om der skulle være læsere i nærheden, som ønsker at starte sådanne møder. Altså: kontakt venligst hr. Gertsen og aftal nærmere!

Peter A. Hansen

FN er - nogenlunde - positiv!

Ligesom i 1977 anmodede den lille caribiske stat Grenada også til 33. samling i 1978 FN om at etablere en UFO-undersøgellesafdeling.

Ved 4. og 5. plenarmøde d. 20. september 1978 vedtog generalforsamlingen at henvise spørgsmålet til »Special Political Committee«. Denne FN-komité vedtog efter behandling d. 27. november og 8. december at indstille til generalforsamlingen godkendelse:

»1. at generalforsamlingen har noteret sig Grenadas erklæringer og resolutionsudkast vedrørende UFOer og beslægtede fænomener,

2. at generalforsamlingen indbyder *interesserede medlemsstater* til at tage passende skridt til på *nationalt plan* at koordinere videnskabelig forskning og undersøgelser inden for området ikke-jordisk liv, herunder uidentificerede flyvende objekter, og at oplyse generalsekretæren om iagttagelser, forskning og vurderingsresultater af sådanne aktiviteter,

3. at generalforsamlingen anmoder generalse-

kretæren om at overgive Grenada-delegationens erklæringer og den relevante dokumentation til Komiteen for den Fredelige Udnyttelse af Det Ydre Rum, således at denne kan tage dem under overvejelse under samling i 1979,

4. at Komiteen for den Fredelige Udnyttelse af Det Ydre Rum efter Grenadas anmodning vil give denne stat tilladelse til at fremlægge sine synspunkter for Komiteen ved dens næste samling. Komiteens overvejelser vil indgå i dennes rapport, som vil blive vurderet af generalforsamlingen under den 34. samling.«

En pessimist (som undertegnede) kan godt opfatte denne indstilling - der i øvrigt blev vedtaget som her formuleret - som et forsøg på at holde Grenada hen med snak uden at fornærme nogen.

I UFO-NYT nr. 2/79 bringer vi en længere redegørelse for hele handlingsforløbet samt kommentarer fra et dansk folketingsmedlem, der deltog i FN's generalforsamling samt endog efter henvendelse fra SUFOI overværede et af møderne i Special Political Committee.

Direkte modtaget informationsmateriale/ IOKj

Har De hørt om grønne objekter over atomkraftværker?

af Inge og Hans Voigt

Ikke alle er »ægte UFOer«. Ved Forsøgsanlæg Risø ved Roskilde Fjord har man inden for de sidste år udført en række forsøg med en argon ion laserstråle sendt op i luftrummet over Risø og omegn.

Laserstrålen anvendes til fjernmåling af vindhastigheder og temperaturer i forskellige luftlag. Strålen, der kan varieres i blågrønne farver, udsendes med en diameter på ca. 5 cm, fokuseres i målepunktet, og spredes igen. Da strålen er temmelig kraftig, kan man alt efter vejrforholdene se den på lang afstand.

Det mest spændende for UFO-interesserede er dog nok, at selve strålen ikke kan ses før den reflekteres af partikler i luften. Derfor kan man ikke se selve strålen i klart vejr, men rammer den fx. en sky, vil man kunne se en mere eller

mindre kraftigt lysende blågrøn plet i skyen, som ikke kan forveksles med noget andet kendt fænomen. Ses denne plet på større afstand vil fænomenet være særlig tydeligt. Plettens størrelse vil afhænge af afstanden mellem laseren og fokuseringspunktet, og af afstanden mellem fokuseringspunktet og skyen. Flyttes fokuseringspunktet op eller ned, vil man kunne se, at pletten ændrer størrelse.

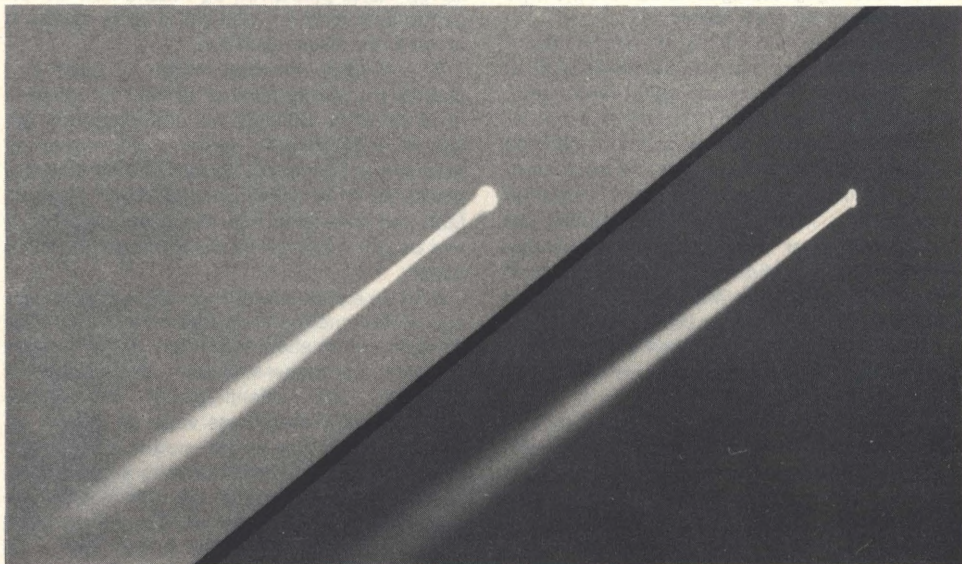
Hvis man under målingerne drejer laseren bare få grader, vil det på et eventuelt skydække, der oplyses af strålen, se ud som en lysende genstand, der bevæger sig meget hurtigt.

I diset vejr vil man derimod kunne se strålen helt nede fra laseren og op til et punkt, hvor det alt efter i hvilken vinkel man ser strålen, vil se ud som om den standser. Det ligner faktisk en »blågrøn lyspind«.

Alt dette kan godt give anledning til en del rapporter om grønne UFOer i dette område.

Til sidst skal det lige nævnes, at fænomenet vil optræde mere tydeligt og endnu oftere i løbet af foråret, da der på Risø kan blive tale om endnu en argon ion laser, der sikkert også vil være endnu kraftigere end den, man har i brug nu.

To eksempler på, hvordan laserstrålen kan se ud, når den fotografæres en diset aften.

Indsamling og bearbejdning af UFO-data

2. del.

af J. B. Delair

Fortsat fra nr. 5, 1978

De menneskelige og sociologiske elementer:

Nu, da vi har fundet de tre hovedkategorier af materiale, der skal spores, må vi overveje andre vigtige faktorer som f. eks., at det menneskelige element ligger til grund for enhver rapport, der nogen sinde er modtaget af en UFO-log.

Indtil nu har vi beskæftiget os med det materiale, som vi passende kan kalde »rå data«. Vort kendskab til det er baseret på observationer og mundtlige eller skriftlige beretninger fra mennesker, nemlig øjenvidner, undersøgere i marken og forfattere. For en meget stor del afhænger vigtigheden af enhver UFO-hændelse i første instans af vidnets format og pålidelighed og af ærligheden hos dem, der senere udbreder og offentliggør beretningen om hændelsen. Ved behandlingen af de netop omtalte rå data vil det være vigtigt stadig at holde nøje øje med denne »troværdigheds«-faktor.

Man kender eksempler på, at oprigtige og intelligente øjenvidner har nægtet tilladelse til, at deres oplevelser blev offentliggjort (enten gennem pressen, radio eller TV), fordi interviewerne og journalisterne ville præsentere dem på en spøgefuldst eller banal måde, hvorved hændelsernes troværdighed ville blive reduceret overordentlig meget. Denne behandling fra mediernes side er stadig temmelig almindelig, men var dog værre tidligere. Den fikse idé med »små grønne mænd fra Mars« og »uhyrer med insektøjne fra rummet« har længe været almindelig udbredt blandt journalister og vittighedstegnere, der er blevet konfronteret med UFO-rapporter.

Et andet aspekt drejer sig om den rolle, undersøgere i marken har, når de udspørger vidner. Alt for ofte kommer undersøgerens format ikke op på siden af det ideelle, og kun få har gennemgået en træning i den teknik, det er at interviewe personer, som, når det drejer sig om

vidner til UFOer, ofte er rystede, forvirrede og af og til lidt bange. I årenes løb synes det, som om enhver gammel præst, ærlig skoledreng eller særling med interesse for UFOer gladeligt er draget ud i felten for at hengive sig til »lidt udsøggen«. Skønt de fleste af dem utvivlsomt har haft gode intentioner, har deres ofte forkludrede anstrengelser virket i modsat retning på samarbejdsvillige vidner og har ofte med rette været et emne for kritik hos den lokale presse og befolkning. Sådanne undersøgere, der sædvanligvis er oprigtige og ivrige, har uforvarende bidraget til det almindelige indtryk, der fra tid til anden er fremkommet, nemlig at UFOloger er underlige, men dog harmløse, og at de ikke skal tages for alvorligt. Er det virkelig, hvad vi ønsker? Fortjener vort emne en sådan behandling fra uvidendes side? Selvfølgelig ikke. Et anderledes offentligt image af UFOloger har længe været påkrævet, og måske kan de følgende betragtninger vise sig at være nyttige til at opnå den slags resultater.

Et forbedret offentligt image vil uden tvivl skabes ved varetagelse af en bedre metode til at præsentere UFOlogi for offentligheden på, ved at undersøgerne dyrker mere ansvarlige holdninger, og ved at udgivere af UFO-litteratur præsenterer et mere professionelt produkt. Man kan ikke opnå en reel forbedring uden at alle bruger hovedet på alle trin indenfor UFO-sagen.

Et af de største områder for forbedring drejer sig om behandlingen og bearbejdningen af de rå data, observationsrapporten. Alt for ofte indeholder vidneberetninger, undersøgerens rapporter og offentliggjorte hændelsesbeskrivelser mange slags vage og uklare udtryk. Kedeligt nok er de meget almindelige. Hvor mange af os er ikke trætte af at læse, at objektet var »rundt« eller »så stort som et hus« eller fløj meget »hurtigt«? Hvad andet end løse generalisering tyder disse udtryk på? Intet

overhovedet. Enhver professionel videnskabsmand, der blev bedt om at være engageret i UFOlogi, ville med rette blive forfærdet over denne bundløse slaphed hos alt for mange UFOloger – de samme mennesker, som ofte giver videnskaben det glatte lag for ikke at være interesserede i UFOer og den dermed følgende gåde. Det er ikke så mærkeligt, at kun få videnskabsmænd åbent har engageret sig i UFO-efterforskning. Meget af deres åbenbare mangel på interesse stammer ikke fra fænomenets ikonoklastiske (billedstormende) karakter, men fra en dyb skræk for den måde, på hvilken mange UFOloger skiller sig fra deres såkaldte engagement, og de mange underlødige publikationer, der bliver »sprøjtet ud« fulde af de førnævnte uklarheder, af personer, som kun ved lidt om, hvad de gør. Generelt har UFOloger med deres fejl nok haft lige så megen skyld i at vende videnskaben bort fra at studere UFOer, som selve fænomenets indviklede natur har.

Stillet over for uklarheder som de netop omtalte må fremtidige optegnelser af UFO-manifestationer bestræbe sig på at gøre sådanne eksempler klare. Betyder »rund« sfærisk, skiveformet set en face eller cylindrisk set fra siden – eller hvad? Hvad betyder egentlig »stor som et hus«? Så stor som hvilken slags hus og i hvilken afstand fra beskueren? Betyder »meget hurtigt« 200 km i timen, hurtigere end en jetjager, med større fart end et stjerneskud eller hvad?

Vi ved alle, at bag hver rapport har en eller anden et eller andet sted på et eller andet tidspunkt set eller oplevet noget, husket detaljer om det (helt eller delvis) og har videregivet det i mundtlig eller skriftlig form. Den udstrækning, i hvilken hændelsen interesserede observatøren, vil bestemme mængden af detaljer, der bliver husket af modtageren. Ofte styres interessegraden af betingelserne på det givne tidspunkt.

Det er klart, at en observation, der f. eks. gøres af en mand i et overfyldt tog, sker under betingelser, der stort set er ukontrollable for ham (han kan ikke standse toget for at se længere og bedre på det), hvorimod den observation, der gøres af en mand, der går på en mark, finder sted under betingelser, som observatøren straks kan udnytte i sine personlige reaktioner. Denne faktor i rapporterne får sjældent den opmærksomhed, den fortjener, en fejl der stort

set vækker mistanke om den mærkelige mangel på forståelse, der udvises af mange UFOloger, angående det, de skulle undersøge og efterprøve i hver rapport.

Altså skal undersøgere så tidligt som muligt i deres interviews med vidnerne påvise, hvor interesseret tilskueren var i objektet eller hændelsen på det pågældende tidspunkt. Rapporten skal så omtale både dette og graden af vidnets interesse (eller ej). Interessen afhænger også i høj grad af, hvorvidt vidnet er bekendt med det observerede objekt eller fænomen. Vi husker alle tilfælde, hvor objektet, der senere viste sig at være et UFO, til at begynde med af vidnerne blev identificeret som værende måske en ny flyvemaskine, et reklameluftskib, en satellit eller bare noget, der kunne accepteres, så længe det var mere eller mindre konventionelt. En gang imellem opstår der morsomme resuktater gennem sådanne identifikations-forsøg. Som illustration til det kan jeg nævne en dame, som ganske tilfældigt under en samtale fortalte, at hun som en pige sammen med sin moder havde set Sputnik på nattehimlen. Hun sagde, den var spids og ca. på størrelse med en tennisbold i udstrakt arms længde. Hun kunne også huske året – 1949!

Bortset fra at bemærke, at ingen kredsende Sputnik eller satellit fremstillet af mennesker har været så stor som en tennisbold i udstrakt arms længde, behøver jeg vel næppe tilføje, at den første satellit først blev sendt op adskillige år senere. I dette eksempel fremkom sputnikforklaringen, efter at denne satellit (der var spids) var blevet sendt op med mange store ord i medierne, og sikkert fordi den ydre lighed mellem de to gav en hyggelig og beroligende forklaring på en observation, der i hvert fald til at begynde med må have forekommet mærkelig. Modsat »identificeres« mange forklarlige, naturlige og menneskeskabte objekter på himlen fejlagtigt som UFOer.

Somme tider forklares kendte luftbårne objekter med vilje som UFOer i den hensigt at vildlede. Når vi vurderer vore rådata, må dette også stadig erindres. Seriøse UFOloger bliver til sidst meget vagtsomme på grund af dette og mistænksomme over for næsten alt. Et dybt rodfæstet ønske hos nogle øjenvidner om at opnå offentlig omtale, berømmelse eller om at ophøje sig selv, endog hos dem, der har set et ægte UFO, er en anden faldgrube, som undersøgeren må være forsigtig med.

Endnu mere foruroligende er de tilfælde, i hvilke en tidligere accepteret rapport afsløres som falsk eller et bedrageri, og rapportens oprindelige undersøger eller ophavsmand ikke vil acceptere afsløringen eller indrømme, at han er blevet narret eller vildledt. At blive narret er ikke rart, og man har sympati med ofrene, hvis afsløringen skulle blive offentliggjort. Ikke desto mindre har enhver UFOlog, der har været ude for dette, ansvar over for UFOlogi i al almindelighed, over for deres med-UFOloger og over for sig selv, og under disse omstændigheder skulle de være »store nok« til at indrømme deres tidligere vurderingers fejltagelse. En handling af den slags ville kun forstærke deres ry for ærlighed blandt med-UFOloger.

Dog kendes der tilfælde, hvor ellers oprigtige mennesker bliver ved med at fastholde forældede opfattelser længe efter, at afsløringer har rettet de oprindelige misfortolkninger. Mindst

een præsts tro på at der er grønne marker på Månen, blot fordi George Adamski havde sagt det, har vore astronauter for længe siden vist ikke gælder. Man må formode, at denne præst er en brændende tilhænger af Adamskis påstande; men en så blind fastholdelse af fejlagtige begreber ville kun være morsom, hvis det ikke var for det faktum, at sådanne mennesker er tilbøjelige til at meddele lignende meningsløse og bevisligt ugyldige erklæringer til lokale aviser til offentliggørelse. Det kedelige er bare, at mange provinsaviser trykker det skidt. Som seriøse UFOloger vil vi ikke acceptere eller på nogen måde tilslutte os sådan noget ævl, men offentligt er skaden sket, og trykte erklæringer af den type kan ofte farve beretninger fra øjenvidner, som gør ægte UFO-observationer. Således træder et andet aspekt af det mangesidede problem i kraft.

fortsættes i næste nr.

Nytårsrøret langt herfra

Det nye år gav straks fra starten masser af snak om UFOer. 2. nytårsdag kom Danmarks Radio kl. 13 med de første (?) bulletiner om den omfattende aktivitet over Australien og New Zealand, og 2 dage senere kom *Lolland Falsters Folketidende* med den vistnok mest omfattende beretning herom:

TV-folk filmede sværm af UFOer i New Zealand

SYDNEY - Flere radarstationer og enkeltpersoner hævdede tirsdag at have observeret uidentificerede flyvende genstande - UFOer - over Australien og New Zealand efter at de lokale TV-stationer har vist en film, der hævder at vise UFOer over New Zealand.

Mindst 12 politibetjente siger, at de har observeret stærkt skinnende blå genstande, der i tre timer fløj frem og tilbage over Australiens østkyst tidligt tirsdag morgen.

- Den ukendte flyvende genstands farve ændrede sig langsomt fra blå til rødt, og jeg er

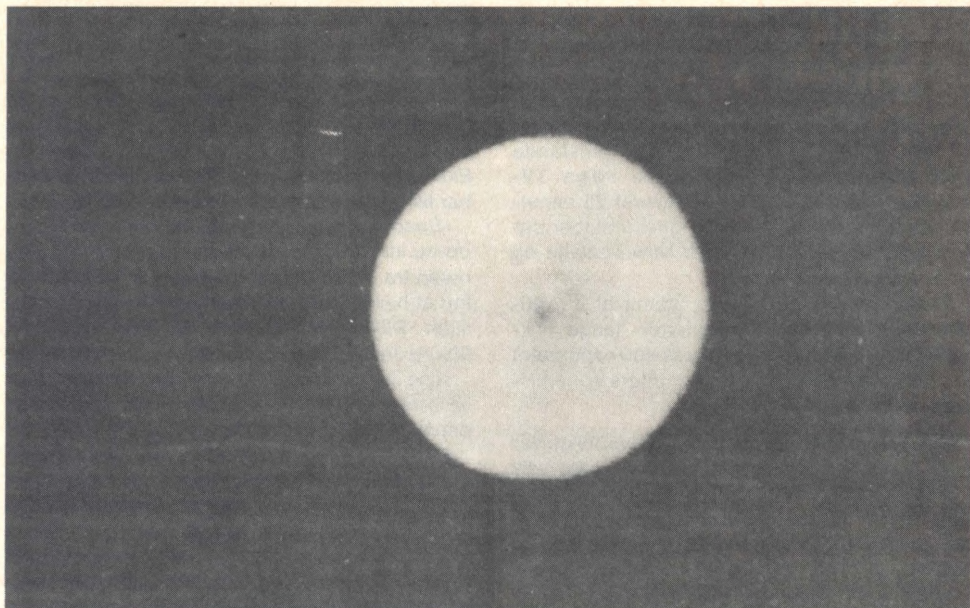
overbevist om, at jeg har observeret en UFO, siger en patruljebetjent i byen South Port.

- Vi har nu i løbet af de seneste ti dage modtaget rapporter fra seks forskellige piloter om observationer af ukendte genstande, der fløj med stor hastighed og udsendte forskelligt farvet lys, sagde politibetjenten. Det er givet mystiske fænomener, der trænger til at blive nærmere undersøgt.

Den mest interessante observation blev foretaget af en australsk gruppe TV-folk, der hævder at have set og filmet 25 ukendte flyvende genstande under en flyvning over Cookstrædet mellem New Zealands nordlige og sydlige øer. Deres film viser en uskarp kugle med lyse bånd på tværs.

Flyledere i kontrolløret i Wellington lufthavn siger, at de har modtaget uforklarlige signaler lørdag aften i området over Cookstrædet og at deres radarskærme tirsdag morgen viste en række lysblink.

- Lysblinkene fra området over Cookstrædet tyder på tilstedeværelsen af genstande, der er på størrelse med et lille fly, men de

kommer fra områder, hvor flykontrollen ikke har modtaget rapporter om fly i luften, siger en flyveleder.

En newzealandsk eskadrille kampfly blev sat i alarmberedskab for at undersøge UFO-genstandene, og et patruljefly er blevet opsendt for at kontrollere luftrummet over Cook-strædet.

Det australske forsvarsministerium oplyser, at det har modtaget 19 rapporter om UFO-observationer siden TV-filmsholdets observationer over Cook-strædet, men at man endnu ikke tager påstandene alvorligt. Et ægtepar i Melbourne hævder, at de i deres bil tidligt søndag morgen blev forfulgt af en ægformet flyvende genstand med tændte projektører.

En newzealandsk astronom siger tirsdag, at det formentlig er planeten Venus, der fejlagtigt er blevet antaget for en UFO, fordi denne planet for tiden har sin maksimale klarhed.

Det samme hævder chefen for Maunt John observatoriet i New Zealands sydlige alper, David Mabin. Han tilføjer, at hvis man ser Venus fra en kørende bil eller et fly i fart vil det se ud som om planeten bevæger sig med samme fart på grund af den store afstand til himmellegemet. (RB-Reuter)

L.-F. Folketid. 4. jan. 79.

I mellemtiden var der kommet mere nyt - som illustreret af dette klip fra *Ny Dag*:

Endnu en UFO set på New Zealand

WELLINGTON (RB-REUTER) - Endnu en uidentificeret flyvende genstand, en såkaldt UFO, er blevet filmet af et TV-hold tidligt onsdag over New Zealand.

Genstanden blev af en TV-fotograf beskrevet som »En oplyst bordtennisbold med et lysende rødt farveskær i midten«.

Genstanden blev filmet i et område ud for New Zealands nordøstkyst, hvor der er foretaget flere nylige observationer af UFOer både om natten og efter solnedgang.

Et militærfly, der var sendt ud for at undersøge de mystiske genstande, observerede ikke den seneste UFO, der ifølge TV-holdet blev set omkring 3300 meter over havet.

New Zealands forsvarsministerium oplyste onsdag, at flyvevåbnet mener, at en kombination af lys fra en japansk fiskerflåde og planeten Venus' opstigning over horisonten kan forklare de nylige UFO-rapporter.

Et medlem af TV-holdet sagde om genstanden, at den roterede om sin akse, og at den »pulserede«.

Ny Dag, 4. jan. 79.

Radioavisen kunne dog allerede 2. januar kl. 19.00 bringe en rapport fra Claus Toksvig, der havde set den første film på engelsk fjernsyn. Her følger en afskrift:

Speaker: Et australsk TV-hold har filmet en gruppe uidentificerede flyvende genstande over New Zealand. De forfulgte ifølge TV-folkene deres flyvemaskine i mindst 25 minutter. Men også fra andre øjenvidner indløber der nu rapporter om UFOer over New Zealand og Australien.

Britisk fjernsyn har bragt udsnit af det australske TV-holds 20 minutter lange TV-optagelse af UFOerne, og vores korrespondent i London fulgte med i de tre minutters transmission.

Claus Toksvig: Det, der slog mig personligt, var ikke billedernes kvalitet, selv om de i sig selv var usædvanlige. Men det er mig bekendt ikke ofte sket, at menneskelige og filmiske iagttagelser er blevet bekræftet af radarekkoer. Der er tale om en serie observationer. Selv om videnskabsmænd i dag siger, at luftkaptajner ikke er særlig trænede i astronomi, så er både kaptajner og flyledere specielt trænede i at observere.

Indtil andet er bevist, har der i New Zealands luftrum i perioden fra 21. december gentagne gange været fysiske genstande, hvis identitet ikke er kendt endnu.

Det New Zealandske Luftvåben tager sagen alvorligt nok til at holde 2 fly i beredskab. Ikke i forsvars-, men i iagttagelsesøjemed.

Britiske astronomer siger som med een mund, at det er hysteri. Hvorfor i al verden skulle besøgende fra en anden klode beskæftige sig med at genere luftkaptajner: Det ligger ligesom i luften, at de gerne ville tilføje – og så over New Zealand!

De billeder, jeg så i fjernsynet, viste 2 slags fænomener: en kugle, der ligner billeder af planeten Jupiter, men som bevægede sig anderledes hurtigt, og en hel serie lysende genstande af form som bajerske pølser bøjet i neonrør, som sprang rundt med en forbløffende fart og tilsyneladende uden formål.

Astronomer siger, at der må være tale om meteoritter, rummets affald, der brænder op i Jordens atmosfære. Det er muligt, men de første filmbilleder af en meteoritstorm er sandelig heller ikke nogen kedelig oplevelse. CLAUDIUS TOKSVIG, LONDON. ---

Da de 2 pressemeddelelser kom lige i hælene på hinanden, skete der hos nogle redaktioner en sammenblanding. Berlingske Tidende fra d. 4. havde denne version:

Eksperter tror ikke på UFOerne

Eksperter tror ikke på, at et australsk TV-hold har filmet »flyvende tallerkener«.

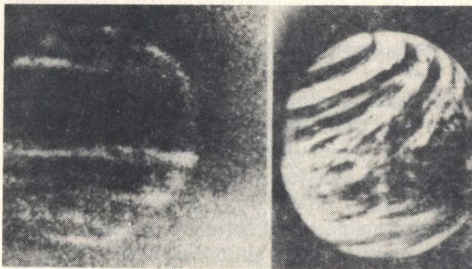
»Sandsynligvis er der tale om Venus, som netop nu stråler særdeles klart. Hvis man ser planeten fra en bil eller et fly, kan man let bilde sig ind at have følgeskab af en lysende genstand«, siger David Mabin, chef for New Zealands Mount John Observatorium.

New Zealands forsvarsministerium mener, at UFO-rapporterne kan skyldes lys fra en japansk fiskerflåde – og Venus.

Den førende britiske astronom Sir Bernard Lovell siger: »Formentlig er der tale om meteoritter. Det er deprimerende, at lys på himlen opfattes som gæster fra andre kloder«.

En amerikansk UFO-ekspert, Allen Hynek, Northwest University, betegner den australske film som en af de bedste, han endnu har set. Men man skal være varsom med fortolkningen, understreger han. Nattelys har oftest naturlige årsager.

Queenin Fogarty, reporter ved TV-stationen i Melbourne, fastholder, at der var UFOer i luften.

Det er UFOet til venstre og Venus til højre på denne sammenstilling, der blev bragt i Berlingske Tidende.

»Vi så lysende kugler omkring vort fly«, fortæller han. »Jeg var meget bange, da radarkontrollen i Wellington meddelte, at vi blev forfulgt af en ukendt genstand, og så kom der fem mere. Da objekterne var tættere på, så jeg, at det ene var tallerkenformet og havde en kuppel på oversiden – et andet var æggeformet og omgi-

vet af hvide lys. Vi følte, at vi var inde på deres område, de vidste, at vi filmede dem, og de ville os næppe noget ondt . . .«.

Kj-

Berl. Tid., 4. jan. 79.

I TV-Avisen samme dag var man også inde på Venus-forklaringen:

Studievært Georg Metz: Nu er begrebet UFO'er igen blevet aktuelt. Det er de mystiske fænomener, der af og til bliver set på himlen. Forleden blev der filmet sådan nogle fænomener ved New Zealand. Bent Henius orienterer.

Bent Henius: UFO betyder unidentified flying object, det vil sige en flyvende genstand, man ikke ved hvad er. Det er aldrig nogen sinde bevist, at disse genstande stammer fra andre kloder, selv om astronomerne i dag ikke tvivler på, at der må være liv mange steder i universet.

Der er heller ikke meget der tyder på, at denne genstand, filmet ved New Zealand, er et rumfartøj fra en anden klode. Man har gættet på, at der kunne være tale om refleksioner af lys fra en japansk fiskerflåde, hvis det hele da ikke er nytårsspøg.

Men optagelserne indeholder også dette billede som skulle være et UFO. Her mener videnskaben dog, at det drejer sig om planeten Venus. Den er meget ofte blevet forvekslet med UFO'er, og den ser i virkeligheden sådan ud, fotograferet af den amerikanske rumsonde Mariner 10.

Georg Metz: Der er på radarskærme i området blevet iagttaget ukendte genstande, men et fly fra New Zealands Luftvåben, som blev sendt op på en døgnlang undersøgelse, rapporterede intet unormalt.

Det er i skrivende stund (10. januar) for tidligt på det foreliggende grundlag at udtale sig eksakt om de fotograferede og filmede objekters beskaffenhed. De nærmere undersøgelser vil formentlig foretages af australske og new zealandske UFO-undersøgelsesgrupper.

Der er måske dog nok grund til at give et par oplysninger om Planeten Venus, der kan være relevante i denne UFO-forbindelse.

Venus er i øjeblikket morgenstjerne, d.v.s. den ses som en stor klar stjerne på østhimlen før solopgang. Venus viser skiftende faser, ligesom vor egen Måne (f. eks. halv-måne). Venus er i øjeblikket ca. halvt oplyst (ca. »halv-

Her er en tredje af de australske TV-folks optagelser.

venus«), der naturligvis vender den oplyste side mod solen. Dette ses tydeligt i ethvert astronomisk teleskop.

Når vi derfor bliver præsenteret for et foto af et cirkelrundt lysende UFO-fænomen, der så sammenlignes med Venus (der jo p.t. kun er »halv«), så halter sammenligningen.

I Berlingske Tidende den 4. januar viste man side om side med UFO-billedet et billede af Venus med en fototekst, der fortalte, »at sådan ses planeten netop nu fra Mount John observatoriet i New Zealand.«

NEJ, DEN GØR EJ!!!

Det viste Venus-billede er nemlig overhovedet ikke optaget her fra Jorden, men fra den amerikanske rumsonde Mariner 10 den 6. februar 1974 i en afstand af kun ca. 720.000 km fra Venus. Billedet er taget i ultraviolet lys og viser tydelige skyformationer på planeten.

Set og fotograferet fra et hvilket som helst observatorium på Jorden kan Venus kun ses som en lysende skive (med eller uden faser) uden nogen form for tydelige detaljer.

Og minsandten om ikke TVAs ellers på mange områder velorienterede populærvidenskabelige medarbejder, redaktør Bent Henius, om aftenen i TVA præsenterede os for dette Venus-foto i sammenligning med UFO-billederne. Dog skal det retfærdigvis nævnes, at han fortalte, at dette foto stammede fra Mariner 10.

Men at præsentrere disse billeder ved siden af hinanden virker helt absurd i denne forbindelse.

Dette blot ment som en foreløbig orientering om tingene forsynet med vor spage indvending. Forhåbentlig har vi til et af de kommende numre af UFO-NYT flere og mere sikre informationer om denne interessante sag.

Ole Henningsen

rumfarts - notitser

ved Ole J. Knudsen

KAMINSKY PÅ SLAP LINE: Lederen af det tyske Borchum-observatorium («Tysklands svar på Rude Skov Observatoriet») professor Heinz Kaminsky har altid været villig til at udtale sig til alle som ville lytte. På det seneste har han leveret følgende to godbidder:

»UFO-hysteriet er galloperende vanvid. I de 30 år jeg har været med til at betragte himlen har jeg aldrig set et UFO, og det verdensomspændende optiske overvågningssystem (han mener formentlig de astronomiske observatorier. OJK) har heller aldrig konstateret sådanne objekter«.

Rheinischen Post

»Sovjettiske videnskabsmænd har planer om et nyt rumeksperiment – undfangelse og fødsel af et barn i kredsløb om Jorden. Eksperimentet med kodenavnet »Vera Dnotrawna« indbefatter opsendelsen af en mandlig og en kvindelig kosmonaut på en videnskabelig bryllupsrejse med det formål at undfange et barn i kredsløb om Jorden, og afvente dets fødsel. Et hold på to læger og to sygeplejersker skal ledsage kosmonautparret på skift af fire måneders varighed. Formålet med eksperimentet er at undersøge virkningerne af vægtløshed og kosmiske stråler på fosterudviklingen«.

RB-AFP

NYT FRA MARS: Den 25. juli 1978 blev forbindelsen til Viking Orbiter 2 afbrudt. De tre andre fartøjer i Viking-projektet lever stadig videre i bedste velgående. NASAs Jet Propulsion Laboratory, som står for Viking-programmet, regner med at programmet fortsætter til februar '79. Viking sonderne blev opsendt i sommeren 1975 og Orbiterne var designede til at holde i 150 dage!

Voyager i Asteroide-bæltet

Først i september og sidst i oktober slap henholdsvis Voyager 1 og Voyager 2 ud af asteroidebæltet imellem Mars og Jupiter. Førhen troede man at asteroiderne ville være en uigennemtrængelig hindring for rejser til de ydre planeter, men endnu har intet rumskib haft problemer under passagen. Voyager 1 passerer Jupiter i marts '79 og når til Saturn i november 1980. Voyager 2 tilsvarende tider er juli '79 og august '81. Senere kan Voyager 2 bringes til at passere Uranus i januar 1986.

Ingen SETI - i denne omgang

Præsident Carter bad for nogen tid siden NASA om at påbegynde et nyt eftersøgningsprojekt efter radiosignaler fra fremmede intelligensvæsener (SETI = Search for Extra Terrestrial Intelligence), og NASA gik modvilligt i gang med at studere sagen. Man fremkom så med et forslag til en super-radiomodtager, som skulle kunne lytte på flere millioner frekvenser på en gang, noget som aldrig har været muligt før, men nu har en underkomité i den amerikanske kongres skåret SETI bevillingen 70% ned (fra 2 mill. dollars). Det er endnu et eksempel på, at Carter og Kongressen har sat sig forskellige mål i rumforskningen. NASA var ikke særlig interesseret i opgaven, fordi man

BIDRAG OG FORSLAG EFTERLYSES

Som læserne kan se af kildeangivelserne i RUMFARTSNOTITSER, har SUFOI adgang til nogle af de bedste kilder, der findes, men hvis De andre steder ser en notits eller en artikel, som De finder interessant, vil vi meget gerne låne den til gennemsyn.

Der er masser af godt stof i rumforskningen, men det er svært at vide hvad netop De gerne vil høre om. Har De derfor forslag til emner, vi skal tage op i rumfartsspalten, har De selv lyst til at skrive en artikel om et rumfartsemne, eller har De noget at spørge om, så lad os få det at vide. Artikler, udklip eller spørgsmål sendes til SUFOIs postboksadresse, mærket »RUMFARTSNOTITSER«.

OJK

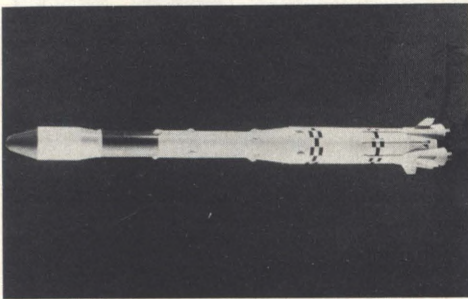
gerne over for den amerikanske offentlighed vil oppebære et skær af nytteforskning. SETI projektet anser man for grundforskning, og det er heller ikke i USA særligt populært for øjeblikket. Med den ringe bevilling kan man ikke arbejde videre med projektet.

Flight 19780610

RUMFORSKNING I 1979

Til orientering for nye læsere kan jeg fortælle, at vi i SUFOI ser det som en af UFO-NYTs opgaver at orientere om udviklingen indenfor rumforskningen. Vi gør det blandt andet ud fra den betragtning, at mange kæder UFOerne sammen med en form for rumfart – desuden ved vi, blandt andet fra læserundersøgelsen sidste år, at rumforskningen har læsernes interesse. Viden om rumfart og astronomi er også nødvendig som ballast, hvis man vil diskutere fejlkilder til UFO-observationer og muligheden for liv i rummet.

Året 1979 bliver et af de mest begivenhedsrige år i rumforskningens historie, og formentlig bliver det også et af de mest betydningsfulde. Allerede først i marts sker der noget spændende: Den amerikanske forskningssonde Voyager 1 når frem til planeten Jupiter, hvor den skal tage farve-TV billeder og foretage en række målinger i rummet omkring planeten. Passagen af planeten kommer til at foregå i ret stor afstand – omkring 280.000 km – for at beskytte de følsomme instrumenter om bord imod de voldsomme strålingsfelter omkring Jupiter. Voyager 1 kommer derimod ret tæt på de fem inderste af Jupiters måner: Amalthea og de fire store måner Io, Europa, Callisto og Ganymedes. NASA håber også at få gode TV-billeder af disse måner. Voyager 1 fortsætter imod planeten Saturn.

I midten af juni opsendes den europæiske rumfartsorganisation esa's nye løfteraket Ariane for første gang. Opsendelsen imødeses med megen spænding, fordi der står store økonomiske interesser på spil for esa. Ariane er nemlig konstrueret til at kunne konkurrere med den amerikanske rumfærge på det voksende marked for opsendelser af satellitter, især til kommunikationsformål. Alle Ariane-opsendelser kommer til at foregå fra Kourou-forsøgsstationen i Britisk Guyana.

Den 8. juli passerer og fotograferer sonden Voyager 2 så Jupiters måner og selve planeten, så vi en gang til får et sæt forhåbentlig gode billeder. Også Voyager 2 passerer i ret stor afstand fra planeten; det skyldes, at man vil være sikker på, at måleinstrumenterne er intakte, når sonderne i 1980 og '81 når frem til Saturn.

Saturn bliver nået for første gang af en rumsonde senere i 1979, den 1. september. Det er sonden Pioneer 11 som blev opsendt i 1973, og som nu er nået frem til sit sidste bestemmelsessted i Solsystemet. Pioneer 11 passerede og fotograferede Jupiter i december 1974, og nu håber man så på de første næroptagelser af Saturn og dens ringsystem. Oprindeligt var det planen, at man ville have sendt Pioneer 11 igennem det 11.000 km brede gab imellem planeten og dens inderste ring, men man valgte ikke at gøre det, for at kunne være sikker på at få data til Jorden om strålingsforholdene ved Saturn. Risikoen for, at sonden skulle blive ødelagt ved en kollision med eventuelle rester af ringene tæt ved planeten, var for stor, og man ville hellere forberede vejen for Voyager-sonderne. Pioneer 11 skulle også kunne tage gode billeder af Saturns måner, hvoraf især Titan har interesse. Titan har en meget speciel atmosfære, og enkelte videnskabsmænd mener endda, at månen bærer mulighed for liv.

Så springer vi frem til den 28. september. På denne dato foregår den nok mest interessante begivenhed i '79, nemlig opsendelsen af den første rumfærge. Det bliver den første bemandede amerikanske rumflyvning siden Apollo-Soyuz turen i sommeren 1975, og det bliver starten på en ny tidsalder i rummet; den periode, hvor den rutinemæssige bemandede rumforskning starter. Den første forsøgsflyvning kommer til at vare tre dage, men senere kan rumfærge-turene komme til at vare flere uger, og opsendelserne vil da til tider ske med mindre end en uges mellemrum.

Sidst på året sker der et par ting, som nok ikke får den store omtale, men som alligevel har en vis interesse. I oktober afleverer esa det europæisk-byggede rumlaboratorium Space-lab til NASA, og i december opsendes den anden Ariane-raket.

Traditionelt fortæller russerne jo ikke meget på forhånd om deres rummissioner, men man har jo lov at gætte. Sandsynligvis er der, når dette læses, påbegyndt en ny langtidsmission om bord på rumlaboratoriet Saljut 6. Eksperter gætter på en varighed på omkring 7 måneder, og i Interkosmosprogrammet skal vi se opsendelser af kosmonauter fra Mongoliet og Cuba; - mon 1979 bringer den første neger i rummet? Den næste rumstation fra Sovjet, Saljut 7, bliver muligvis en militær-mission i lav bane og af ret

kort varighed, og man venter denne station opsendt midt på året.

Hvis det ikke bliver en militær mission, er der gode chancer for, at det bliver en Saljut udstyret til det næste logiske trin i den sovjetiske rumforskning: Større rumstationer. Formentlig bliver Saljut 7 så udstyret med en luftsluse, hvor man kan tilkoble fra enden som hidtil og desuden med flere tilkoblingsporte på siden. Målet er i første omgang at kunne sammenkoble to Saljuter »næse mod næse«, et eller to Soyuz og til tider et Progress-forsyningsrumskib, altsammen samtidig.

Der er også mulighed for, at vi oplever den første opsendelse af den russiske minirumfærgen Kosmolyot i løbet af året. (Se UFO-NYT nr. 4/78 s. 171-173).

se også side 36

Sådan så vi alle sammen ud sidste år, den 29. maj set fra esa's vejr-satellit METEOSAT 35. 785 km oppe over ækvator. Kilde: esa.

CIA-rapport: UFO'er udspionerer vor verden

Af Niels-Victor Christiansen
Jyllands-Postens
korrespondent

Los Angeles, søndag

Det amerikanske efterretningsvæsen CIA har siden 1949 været hemmeligt indblandet i overvågning af uidentificerede flyvende objekter - flyvende tallerkener - og har beviser for tilstedeværelsen af rumskibe fra andre planeter.

Det hævder en amerikansk gruppe af 500 forskere og ingeniører, som søger videnskabelige beviser for de fremmede rumskibes eksistens.

Gruppen, som kalder sig Ground Saucer Watch, fremkom med påstanden i weekenden efter at have studeret CIA-dokumenter opnået ved hjælp af en offentlig indsigtsslov, The Freedom of Information Act. CIA har hidtil officielt fastholdt, at efterretningsvæsenet ophørte sin UFO-overvågning i 1952.

- Den amerikanske regering har løjet over for os i alle disse år, siger lederen af Ground Saucer Watch, William Spaulding.

Blandt dokumenterne er et direktiv fra 1952, som anbefaler fortsatte CIA-studier, men at studierne og deres resultater holdes hemmelige for ikke at skabe panikagtige reaktioner.

Forfølgelse

Andre dokumenter beskriver forsøg på ved hjælp af det amerikanske luftvåben at opfange eller nedskyde UFO-fartøjer.

I 1976 forfulgte to F-4 Phantom-jagere i Iran således et stort fremmed fartøj, som syntes at udsende mindre fartøjer. Et af de små fartøjer styrede direkte imod en af jagerne. Ifølge CIA-papirerne forsøgte jagerpiloten at affyre en luft-til-luft-raket, men samtidig gik hans affyringskontrol ud af funktion. Piloten undveg det fremmede fartøj, som straks efter vendte tilbage til moderfartøjet.

Spaulding hævder, CIA-papirerne viser, at UFO-observationerne synes at følge et mønster, som CIA også bevidst har hemmeligholdt.

- Vi har fundet en koncentration af UFO-observationer omkring militære anlæg og forskningscentre, siger han. UFO-fænomenet svarer til, hvad vi selv ville gøre på andre planeter - sende udforskningsfartøjer, opsamle materialer til analyser og lade astronauter lande.

Spaulding siger videre, at hans organisation har edsvorne erklæringer fra tidligere oberster i luftvåbenet, som siger, at mindst to UFO'er er styrtet ned på Jorden og fundet af det amerikanske luftvåben.

Det ene styrt fandt sted i Mexico i 1948, det andet i Arizona i 1953. De forhenværende oberster hævder, de så døde, fremmede væsener i begge tilfælde. Væsnerne var omkring 120 centimeter høje med sølvgrå hud, og de var iført sølvskinnende dragter.

Spauldings gruppe venter i øjeblikket på en retskendelse, som skal give dem adgang til yderligere CIA-dokumenter, film og vragrester, som Spaulding betegner som mere kontante beviser for UFOernes eksistens.

SUFIOs kommentar:

UFO-folk kender Ground Saucer Watch bl. a. fra deres computerteknik til vurdering af påståede UFO-fotografier (se bl. a. UFO-NYT nr. 1/78, s. 36-37, 4/78, s. 164 og 6/78, s. 249-250). Nogle nærer stor - andre meget mindre - tiltro til Spauldings organisation; SUFIO vil indtil videre betragte dette seneste udspil med afventende nysgerrighed.

IOKj

KIG PÅ HIMLEN ...

Af J. H. Glintborg

for februar og marts 1979

Planeternes op- og nedgange 1/2 og 1/3 1979:

PLANET	OPGANG	NEDGANG	STJERNEBILLEDE
Merkur	08.11/07.24	15.56/19.20	
Venus	05.13/05.32	13.00/13.32	
Mars	08.10/06.59	16.17/16.42	Stenbukken/Vandmanden
Jupiter	15.31/13.23	08.03/06.06	Krebsen
Saturn	19.27/17.24	09.21/07.28	Løven

Mars er den jordnæreste af de ydre planeter. Dens afstand fra Jorden varierer mellem ca. 56 mill. km og ca. 378 mill. km. Når den ved opposition er nærmest, overgås den i lysstyrke kun af Venus; når den er fjernest, er den ikke klare end Nordstjernen. Mars, der er omgivet af 2

måner, har en tynd atmosfære, og overflade-strukturerne kan svagt skimtes i store kikkerter. Besøg af rumsonder har vist, at ca. 40% af marsoverfladen er dækket af kratere, men desuden er der store jævne områder med en kaotisk bjergstruktur.

RUMFARTSNOTITSER

ved Ole J. Knudsen

SEASAT »SØSYG«: Midt i november sidste år opgav NASA at redde Seasat havovervågningsprogrammet. Efter ca. 100 dages givtige og meget lovende målinger tabte man pludselig kontakten med satellitten den 9. oktober. Tabet af satellitten skyldes en endnu uforklaret kortslutning, som tappede al satellittens energi.

NASA NEWS

OTS-2 TORPEDERET?: Også esa's forsøgssatellit OTS-2 er kommet i vanskeligheder. Et område på den ene solcellevinge er kortsluttet, men man har fejlen under kontrol, og fejlmålingerne begrænses ved at holde den pågældende del af vingen i skygge det meste af tiden. Straks efter uheldet var der forlydender fremme om, at uheldet skyldtes, at OTS var blevet ramt af et stykke rumaffald fra en tidligere satellitopsendelse, men esa har ikke udtalt sig om dette. Visse steder i den kulørte presse blev uheldet endda til, at russerne skulle have afprøvet en »dræbersatellit« på OTS-2, men det har ihvertfald intet på sig!

AW&ST

Teorier og Tanker

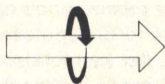
-bidrag fra læserne

EN ELEKTROTEKNISK TEORI

UFOerne interesserer mig meget, og jeg har gjort mig mine tanker om, hvad det eventuelt kunne være. Jeg har kun én gang set noget, jeg mener kunne være et UFO. Himlen var overskyet og totalt fri for stjerner. Dog var der en, der lignede en stjerne; jeg betragtede den i ca. 1 minut, hvorefter den uden at bevæge sig pludselig forsvandt.

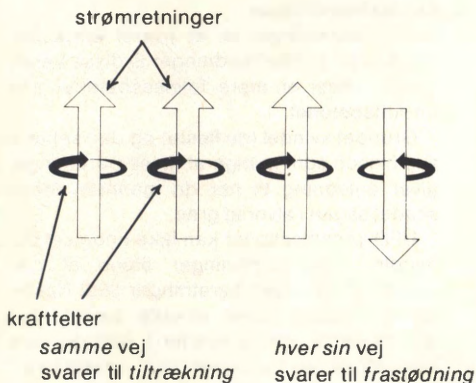
Jeg har en teori om, hvad et UFO kan være. I elektroteknikken ved man, at om enhver strømførende leder er der et magnetfelt og dette har altid en ganske bestemt retning. Ligeledes har elektronet i atomet en ganske bestemt retning.

De elektrotekniske love her på Jorden går efter en højrehåndsregel:

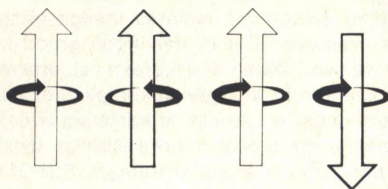

Så er det, jeg forestiller mig, at der findes universer, hvor det er en venstrehåndsregel, der gælder.

Hvis man ser på 2 strømførende ledere efter en højrehåndsregel, gælder følgende:

Hvis man nu forestiller sig, at der kommer et objekt fra et univers, hvor det er en venstrehåndsregel, der gælder, her til Jorden, og mødes med vores højrehåndsregel, sker følgende: (den kraftigt optrukne markerer en venstrehåndsregel)

samme vej svarer til *frastødning*

hver sin vej svarer til *tiltrækning* sandsynligvis derfor en totalophævning

Jeg mener, at dette kan give en forklaring på, hvorfor et UFO så hurtigt kan forsvinde, om det så er ophævet eller frastødt. Ligeledes det med, at en bil pludselig kan gå i stå i et UFOs nærhed og derefter gå i gang igen, må kunne sandsynliggøres ved dette. I øvrigt har man vel heller ikke kunnet se et UFO på en radarskærm.

Mogens Brendstrup

ill.: MB/HP

Kommentar: I »UFOer på Radar« af Ole Henningsen, som SUFOI udsendte i 1974, gives en del eksempler på »radar-bekræftede« UFO-observationer, bl. a. de berømte begivenheder over Washington i juli 1952.

ET SYNSPUNKT

Erling Jensen har efterlyst synspunkter angående SUFOI og hvad foreningen står for.*) Jeg vil gerne tage udfordringen op og gøre det med baggrund i 20 års medvirken i sagen. Netop de mange år har givet erfaringer, som nok bør tages med, hvis man vil sætte rammer om SUFOIs virke.

Som Erling har jeg gennem årene lært, at sagen har flere sider end oprindeligt antaget. UFO-sagen er uhyre vanskelig at afgrænse og indeholder måske flere mysterier af vidt forskellig natur. Denne erkendelse er nået i årenes løb, ikke mindst de sidste 10 års intensive studier har afsløret at enkle forklaringer ikke giver løsninger.

Det er nødvendigt at operere med flere hypoteser, som på grund af de mange usikre informationer sikkert må justeres mange gange i årene fremover. Det er der ingen grund til at fortvivle over, sådan er vilkårene i al forskning. Et er at erkende, at sagen er kompliceret, noget ganske andet er ukritisk at kaste sig over alle de mange mere eller mindre tåbelige hypoteser, der gennem årene er fremsat. SUFOI kan ikke sige sig fri for at have deltaget i jagten på mystiske forklaringer, men har gennem årene lykkeligvis fundet en seriøs platform for sit arbejde.

Lad mig nævne, hvad jeg i dag betragter som liggende på et overdrev, som SUFOI nok bør følge, men ikke spilde sin tid på.

1. Gåden om de forsvundne fly og skibe.

I forbindelse med den »berygtede« Bermudatrekant er UFOer blevet inddraget som en mulig årsag. Jeg har endnu ikke set indikationer som overbevisende kan henføre de tragiske og mystiske hændelser til det jeg forstår ved UFOer.

At der er set UFOer i samme område, måske endda før eller efter flys eller skibes forsvinden er ikke noget bevis. Man kunne med lige så stor ret hævde, at andre skibe eller fly som også er set i området er årsag.

2. Den psykiske forklaring.

Jeg vil ikke bestride, at psykiske forhold kan spille ind og virkelig gør det i forbindelse med en række rapporter. Jeg mener hermed, at mange mennesker kan blive påvir-

ket psykisk af en observation og dermed have svært ved at give en fornuftig og sammenhængende forklaring. Ja, jeg erkender, at en del rapporter er psykiske, hallucinationer, om man vil, men det drejer sig om et meget begrænset antal.

Der kan derfor nok være grund til at inddrage psykologer og psykiatere i undersøgelserne, men kun for at effektivisere undersøgelserne.

Jeg må derimod tage afstand fra hypotesen om, at UFO-fænomenet kan forklares som forskellige former for psykiske fænomener, sådan som man i dag definerer disse fænomener.

Det er derimod sandsynligt, at psykiske fænomener kan optræde i forbindelse med nærobservationer af tredje klasse (efter J. A. Hynek), men så er der tale om virkninger ikke om årsag. Derfor er de forannævnte psykologer og psykiatere vigtige i undersøgelserne.

3. UFOer, dyr fra verdensrummet.

Dyreteorien tillægges John P. Besser fra St. Thomas, Pennsylvania, U.S.A., som hævder han udviklede teorien i 1946.

Teorien er besnærende og helt fantastisk. Besnærende fordi hypotesen opererer med en type dyr, der kan forklare en lang række af de observerede iagttagelser, dog ikke de fleste nærobservationer. Fantastisk, fordi der ikke føres egentlige beviser for eksistensen af levende himmeldyr. De fremførte argumenter til støtte for teorien bygger hovedsagelig på, at der eksisterer dyr i vand og på land, og det er ikke noget bevis.

4. Kontaktberetninger.

Kontaktberetninger er et yderst ømtåleligt område bl. a. fordi holdninger til disse beretninger oftest er mere følelsesbetonet end fornuftsbetonet.

Grundet svindel (de fleste) og den sekteriske filosofi som mange af disse beretninger giver anledning til har de igennem årene skadet sagen i alvorlig grad.

UFO-organisationer kan ikke undgå at behandle disse beretninger alene af den grund, at de falske beretninger skal frasorteres. Tilbage bliver enkelte beretninger som er reelle, men som efter J. Allen Hyneks klassifikationer betegnes som »Nær obser-

*) (Se UFO-NYT nr. 5/78 side 183.)

vationer af tredje klasse«. Kun disse beretninger har interesse.

Alle foreteelser har filosofiske aspekter, også UFO-sagen, men et mysterium løses ikke ved filosofi kun ved forskning.

Jeg kunne nævne andre eksempler på ting, der af en UFO-organisation skal omgås med varsomhed. Det kan synes mærkeligt at det groteske, det paranormale samt de religiøse aspekter har så stor tiltrækningskraft på mange UFOloger, men det findes der sikkert en psykologisk forklaring på. Det forekommer specielt mig mærkeligt, når man betænker at relevante hypoteser faktisk er lige så spændende og udfordrende og åbner for perspektiver vi kun vanskeligt kan forestille os ja måske slet ikke forstå.

Lad mig nævne de vigtigste relevante hypoteser.

- A. Hidtil uopdagede fysiske fænomener tilhørende vort eget system.
- B. Intergalaktiske rejsende, hvis teknologi er en videreudvikling af vor egen men på et højere udviklingsstrin.
- C. Rejser i tid og rum.
- D. Kontakt med »antisystemer«.

Jeg skal ikke i denne forbindelse komme nærmere ind på de enkelte teorier, men blot pege på, at den »gl. rumskibsteori« er indeholdt i flere af disse hypoteser, specielt »B«.

Det er min opfattelse, at SUFOI som organisation bør lægge sig på den kurs, der er afstukket af afdøde professor James Mc. Donald, Dr. J. Allen Hynek og Dr. Jacques Vallee, det vil tjene UFO-sagen bedst. UFO-NYT indtager en lidt anden stilling, men skal selvfølgelig primært informere om SUFOI og beslægtede organisationers arbejde og resultater. Sekundært bør man følge udviklingen på rumfartsområdet og andre beslægtede teknologiske felter, astronomi og fænomener som kuglelyn og lign. Udover disse to hovedområder der beskæftiger sig med forskningssiden af sagen vil det vel være oportunt at informere om og diskutere relevante hypoteser vedrørende UFO-problemets årsager. Jeg synes at UFO-NYT har holdt denne kurs gennem en årrække til glæde for mange UFO-interessererede og til gavn for SUFOI og sagen.

En del vil sikkert finde min opfattelse af sagen for firkantet og snæver, og det er selvfølgelig trist. Til disse vil jeg sluttelig sige: »Jeg har kun talt om, hvad SUFOI og UFO-NYT som or-

ganisation og blad bør stå for, ikke hvad vi som enkeltpersoner interesserer os for og tror på. Husk blot på, at hvis man handler på SUFOIs vegne må det ske på organisationens præmisser ikke på egne.«

Frank Pedersen

LÆSERBREV

Kommentarer til Erling Jensens indlæg i UFO-nyt nr. 5.

Ja, hvor står SUFOI?

Undertegnede rep-medlem vil gerne hermed tilkendegive, at jeg er fuldstændig enig med Erling Jensen i hans indvendinger mod OJKs artikel i UFO-NYT nr. 4.

Det ligger helt klart, at SUFOI i de forløbne 20 år har gennemgået en ændring og en udvikling. Men jeg imødeser, hvis vi kører frem på OJKs facon, at der ikke vil gå ret lang tid, før vi taber ansigt både over for vore medlemmer og offentligheden. Der vil nemlig ske det, at hvis vi hele tiden prøver på at forklare størsteparten af observerede fænomener som nattelys, fly og meget andet og glemmer at gøre opmærksom på, at der også indgår observationer, som vi ikke har en forklaring på, så ender vi, som Erling Jensen udtrykker det, i den anden grøft.

Ender vi i den forkerte grøft – ja så vil det i værste fald medføre, at vore medlemmer, pressen og offentligheden siger: De bortforklarer mere end de forklarer, og det er jo en noget uheldig situation. Altså vi kan ikke forlade rumskibsteorien – så længe vi ikke ved med 100%, at den ikke kan bruges i vort seriøse UFO-forskningsarbejde.

Vel – der skal ikke herske tvivl om min opfattelse af UFO-sagen og dens problemer – alt der ses er ikke UFOer – tværtimod. Men der er mange måder at forklare det set på, og vi skulle jo nødt komme til at virke modsat det, vi egentlig står for i organisationen SUFOI.

Tænk engang den tanke, at vi forklarede 98% som nattelys, fly o.s.v. – så bort fra rumskibsteorien – og de sidste 2% tror vi så ikke på, fordi de lyder for usandsynlige.

Hvor står SUFOI så?

Det var min mening om den sag.

Bent Eriksen

Bog anmeldelse:

RUMFORSKNING PÅ GODT OG ONDT

RUMMET - Vor nye grænse
Helle og Henrik Stub
Forlaget Rhodos
Illustreret, 237 sider
kr. 88,00

Helle og Henrik Stub.

»Det må understreges, at der ikke findes nogle eksempler på virkeligt misbrug af satellitteknikken. Hidtil har den gjort mere godt end ondt, og den har muligheder for helt at ændre vort samfund til det bedre. Det betænkelige er, at så få kender udviklingen - det er bl. a. derfor, denne bog er skrevet.«

Således skriver astronom-ægteparret Helle og Henrik Stub i indledningen til deres bog »RUMMET - Vor nye grænse«, som udkom 30. november sidste år. Man kunne måske tilspidse situationen lidt ved at sige, at der endnu ikke kendes eksempler på misbrug af satellitteknikken - de findes såmænd nok! Med det i tankerne må man sige, at det er på høje tid, der kommer en tidssvarende bog om rumfart på dansk. Hidtil har de fleste bøger behandlet rumfartens glansperiode i tresserne, med bemandede flyvninger til Månen, og med de første planetmissioner, og det er vist snart begrænset, hvad nyt der er at fortælle om det.

Mens denne meget opreklarede del af rumforskningen har gået for sig, er der så næsten upåagtet sket en rivende udvikling indenfor de områder, som forfatterne opfatter som de vigtigste (i hvert fald kvantitativt):

den militære udnyttelse af rummet
den begyndende industrielle udnyttelse
og kommunikationsområdet.

Forfatterne slår i øvrigt til lyd for indførelsen af et par nye ord på dansk: det engelske »comsat« for kommunikationssatellit, og det nok mindre heldige »havsat« for havovervågnings-satellit.

Der er ingen tvivl om, at den advarsel, som

ligger i citatet ovenfor, er berettiget. I øjeblikket er supermagterne i færd med at opbygge helt nye våben til brug under rumkrige. Sovjet har allerede afprøvet flere dræbersatellitter, eller jagtsatellitter, som Stub'erne foretrækker at kalde dem, og USA følger efter i skarpt trav, efter at man i 1978 opdagede, at man var sakket agter ud.

På kommunikationsområdet åbner man mulighed for at transmittere masser af TV-kanaler, radioprogrammer, telefon m.m. til hele Jorden via store satellitter med antenner i en størrelsesorden, så der om føje år er mulighed for person-til-person kommunikation direkte via satellit (armbånds TV-telefon for eksempel!). En sådan udvikling åbner store muligheder for undervisning og kulturudveksling, men samtidig ser f. eks. totalitære stater en stor fare i at deres indbyggere får informationer, som er uzensurerede; og man gyser ved tanken om, hvilken virkning globale underholdningsprogrammer kan få - for slet ikke at tale om global ukontrolleret reklame.

Den industrielle udvikling er endnu i sin vorden i rummet. Man kan blande stoffer, legeringer o.l., som ikke er blandbare her på Jorden, og medicinsk set er der store muligheder i forskellige separationsteknikker, som er under udvikling. På minussiden kan man så nævne, at industriel udnyttelse af rummet bliver dyr, d.v.s., den bliver fortrinsvis for de få rige nationer, og det er indlysende, hvilke farer for monopolisering dette kan afstedkomme.

Alt i alt er det livsnødvendigt for vore samfund og for os selv, at så mange som muligt får

øjnene op for de fordele og ulemper, rumforskningen af i dag fører med sig. Kun en stærk offentlig mening vil kunne hamle op med uheldige tendenser inden for militær, kommunikationsrettet og industriel rumforskning. I den retning er den nye bog ganske udmærket, omend man kunne mene, at forfatterens advarende røster ikke kommer til at stå helt klart - de drukner ligesom i (i øvrigt fremragende) baggrundsoplysninger.

Bogen nævner alt det nyeste indenfor området, de seneste data er så friske som fra midten af oktober '78, og den rumfartsinteresserede har her mulighed for at finde en masse oplysninger, som ellers er svære at finde frem til. Der fortælles om de vigtigste rumforskningsnationer, om de grundlæggende principper for satellitbaner, om hvilke formål de forskellige satellitter har, hvad de kan, og hvorfor de får netop de baner, som de gør. Et særligt spændende område er kapitlet om militære satellitter. Her samler forfatterne oplysninger mange steder fra til et helhedsbillede, og selv om det ikke er hemmeligtstemplede oplysninger, som bringes, indeholder kapitlet meget, som har været svært tilgængeligt for ikke-specialister, og det er mig bekendt første gang mange af disse oplysninger bringes på dansk.

Også de seneste forskningsmissioner til vore naboplaneter får deres store del af bogen, og igen er hovedvægten lagt på at samle de nyeste resultater sammen. Baggrundsoplysningerne kan den interesserede læser så finde i andre værker. Astronomien er nok den videnskabsgren, som har fået mest ud af den videnskabelige rumforskning, sikkert til mange konservative astronomers store overraskelse, og man mærker i bogens mere astronomiske afsnit, at begge forfatterne er uddannede astronomer. De astronomiske resultater er i øvrigt i mange tilfælde anvendt som eksempler på, hvordan rumsonder virker.

Bogens sidste afsnit fortjener meget stor udbredelse, for eksempel citeret i blade og aviser. Afsnittet hedder »De næste 20 år i rummet«, og det er skrevet, så man kan mærke, at forfatterne både deler og kan videregive de store visioner, som det er vigtigt at få viderebragt til befolkningen. Meget tyder nemlig på, at vi skal finde løsningen på nogle af vore alvorligste problemer i rummet:

Energisatellitter i en ring om Jorden ved ækvator vil kunne levere nok energi til den videre

udbygning af teknologien, også i u-landene. Kæmpestore stilladser på 5 x 20 kilometer (det er ca. som tværs over Storebælt!), dækket med solceller skal fra kredsløb om Jorden tappe energi fra sollyset og sende den videre ned til omformerstationer på Jorden.

Overvågningsatellitter vil kunne (og kan allerede i dag) hjælpe med til at finde nye mineral-, kul- og olielejer, de vil kunne overvåge vejr og klima, så tab af liv og ejendom kan undgås og landbrugsafgrøder kan forbedres over hele Jorden, og de vil kunne hjælpe med til at forbedre den økologiske balance ved at opdage forurening og udslip af forskellig art og ved at overvåge f. eks. vandreserver.

Spionsatellitter vil kunne sikre magtbalancen også fremover, hvis det ikke lykkes os at lære at lade være med at slå med hinanden, og skulle det gå helt galt en dag ude i fremtiden, ja, så kan vi måske sikre menneskeracens overlevelsen (hvis nogen skulle ønske det!) ved i tide at have bygget rumkolonier med hundredetusinder af indbyggere i kredsløb om Jorden eller på koloniseringstogter til fremmede stjernesystemer.

Problemet er, at alle disse ting er mulige, men der skal tages beslutning om at sætte dem i gang, og den beslutning skal tages meget snart, hvis ikke det skal blive for sent. Hvis der ikke kommer en større forståelse for rumforskningens velsignelser og forbandelser blandt befolkningen og blandt politikerne, risikerer vi, at tingene fortsat går deres egen sløve gang.

Rummet - Vor nye grænse vil kunne læses med udbytte af de fleste. Illustrationerne er velvalgte, måske i nogle tilfælde lidt for kendte, men de fleste illustrationer mangler kildeangivelse. Sproget i bogen er ret præcist, og det består af korte sætninger. Man skal dog nok have en smule forhåndsviden for at få alle detaljer med, selv om bogen er helt formelfri. Som opslagsbog og referencværk er den også velegnet, i hvert fald de næste par år. Udviklingen på området går jo lynhurtigt, og en bog som denne bliver hurtigt utilstrækkelig hvad angår nyhedsstoffet. Bogen bør have en plads på hylden alle steder, hvor der findes rumfartsinteresserede eller spørgelystne unge.

Sidst i bogen findes et kortfattet stikordsregister, som omfatter navne og begreber nævnt i bogen, samt en liste over nyere bøger (ingen ældre end 1974), som kan anbefales som supplerende læsning.

Når så mange rosende ord har lydt om bogens indhold, skal der anstændigvis også ankes kraftigt over udstyret. Bogen bærer tydeligt præg af at være et venstrehåndsarbejde fra forlaget, RHODOS' side. Bogstaverne i tekstbilledet hopper og springer, og teksten er sine steder trykt noget udtværet. Farveillustrationerne (hvoraf der er 9) er reproduceret pænt, bortset fra at lay-out-manden et par steder har klippet noget skævt. De sort/hvide illustrationer er derimod meget dårligt reproduceret. De står med alt for få gråtoner, i næsten helt sort eller helt hvidt. For eksempel får man det indtryk, at personalet på samtlige Jordens sporingsstationer og rumfartscenter sidder og roder i mørke. Desuden har man åbenbart glemt, at farven rød reproduceres som sort, for eksempel er fig. 4.14 af solsystemet og et »Landsat«-billede af byen Rom helt mislykkede.

Mange af tegningerne er tilsyneladende udført med let barnehånd! Her kunne forlaget godt have ofret en kompetent teknisk tegner, eller i det mindste en kurveskabelon til kr.

12,85. De tegninger, som er lånt andre steder fra, er gode nok, men i et par tilfælde er de så til gengæld så svage, at linierne forsvinder.

Heldigvis har sætternissen været forfatterne mere nådig. Der er enkelte sættefejl uden større betydning, figur 9.13 - et sovjetisk Venusfoto står på hovedet og der er et enkelt sprogligt kiks, som giver én det fejlagtige indtryk, at Solen var supernova for 1 mill. år siden.

Som sidste uheldige ting må det siges at være kedeligt, at en bog, som er så velegnet som opslagsbog, kommer i et billigbogsudstyr, som givetvis taber siderne efter et par gennemlæsninger, og som koster 88 kr.; men det er vel ikke udelukkende dette forlags fejl!

På trods af fejlene vil jeg dog stærkt anbefale bogen. Den er velskrevet og interessant, og også for specialister på rumforskningsområdet er der noget at hente. Man må håbe, at bogen kan vække interesse hos mange, som måske har holdt sig tilbage fra bøger om rumforskning, fordi man tror, emnet er »svært«.

OJK

SUFOIs EDB/Tekniske Fond - LANG VEJ ENDNU!!!

Det kan i dag forudses, at SUFOI i fremtiden vil få brug for betydelige beløb for at kunne fortsætte vores påbegyndte tekniske udforskning af UFO-fænomenerne.

Midlerne skal bruges til indkøb af teknisk udstyr, bl. a. for fortsat at kunne sikre en elektronisk databehandling af SUFOIs mange UFO-rapporter.

Det er jo ved bedre teknisk underbyggede UFO-rapporter og elektronisk databehandling af disse rapporter, at en større forståelse af UFO-fænomenernes struktur kan opnås.

I nær fremtid har SUFOI brug for betydelige beløb til investeringer i teknisk avanceret udstyr. Udstyret skal bruges til de fuldautomatiske, elektroniske sporingsstationer, som FOTA har under udvikling.

Men kun gennem en økonomisk støtte fra UFO-NYTs læsere er disse sporingsstationer realisable!

Vil du hjælpe til med løsningen af UFO-fænomenerne?

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på 20.000,- kr.?

Beløb kan indbetales på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler mindst 15,- kr. til EDB/Teknisk Fond, vil automatisk modtage et flersidet duplikat om SUFOIs spændende projekt UFODATA.

Bemærk: dette duplikat kan **ikke** købes, men kan kun erhverves på ovennævnte måde!!

TOTAL PR. 15.1.79: Kr. 5.345,-

Mangler du spændende læsning?
Så er her bogen . . .

SYNSPUNKTER

TRE UFO ARTIKLER

»UFOer: Intet andet emne er mere sensationelt, aparte eller kontroversielt; intet andet emne polariserer folk eller enkeltpersoner i så høj grad; intet andet emne viser en sådan kamp mellem godtroenhed og fanatisme, beviser kontra optisk illusion, realiteter kontra trang til mystik, påstande og modpåstande.«

Sådan udtaler Dr. Berthold E. Schwarz i »SYNSPUNKTER – TRE UFO ARTIKLER«. Vil du læse fortsættelsen – så skynd dig at købe bogen!

I »Synspunkter« bliver tre centrale områder inden for UFO-forskningen gennemgået af tre anerkendte videnskabsmænd:

Professor Theodore Spickler beretter om **UFOer og kuglelyn**, ingeniør Thomas Olsen om **rapportmaterialet** og Dr. Berthold E. Schwarz om **UFO-observatører**.

Der er desuden indlæg af så kendte navne som f. eks. professor **Allen Hynek** og APRO Bulletin's redaktør **Coral Lorenzen**.

Bestil straks denne spændende bog!
60 sider, illustreret.

Medlemspris **kun** kr. 25,-.

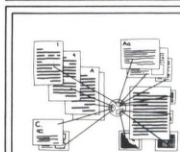
Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet på giro 9 11 77 25, SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

Anfør venligst

»Synspunkter« på talonen.

 **SUFOI
EXTRA**

PROFESSOR THEODORE SPICKLER
INGENIØR THOMAS OLSEN
DR. PSYKIATER BERTHOLD E. SCHWARZ

SYNSPUNKTER

TRE UFO ARTIKLER

SUFOI 1977

Ankom 790310

UFO'er på frimærker

Det er nu lykkedes at skaffe et lille parti sjældne frimærker med motiver fra UFO-verdenen hjem!

Det er staten Grenada, der jo også er kendt for sit UFO-initiativ i FN, der i 1978 har udgivet disse frimærker.

Sættet består af 3 ustemplede frimærker (stort format) plus et ustemplet miniark, alle i fantastisk flotte farver. Motiverne er bl. a. illustrationer til UFO-observationer gjort i 1950, 1952 og 1965, og en koloreret udgave af den kendte tegning fra Nürnberger Flyveblad 1561 med UFO-lignende genstande.

Benyt dette fantastisk billige tilbud til at erhverve dette farverige frimærkesæt.

Pris pr. sæt (3 UFO-frimærker + et miniark) kun kr. 22,75 + forsendelse.

Bestilling til Per Andersen, Lottesvej 15 st., 8220 Brabrand. (Betaling pr. giro (4 31 37 55) ved modtagelsen).

